

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
Satisfaction of Suphanburi Vocational College
Students Studying Foods and Nutrition

ทองใหม่ ทองสุข
THONGMAI THONGSUK

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
Satisfaction of Suphanburi Vocational College
Students Studying Foods and Nutrition

ทองใหม่ ทองสุข
THONGMAI THONGSUK

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
ชื่อ นามสกุล ทองใหม่ ทองสุข
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อาริโย)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อาริโย)

วันที่ 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ
ชื่อ นามสกุล	ทองใหม่ ทองสุก
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ และ 3) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ซึ่งผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 78 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 26 คน รวมเป็นทั้งหมด 104 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ ANOVA วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ อยู่ในระดับมาก ส่วนการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามเพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับชั้นปีที่ศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ สาขางานอาหารและโภชนาการ การเรียนการสอน

Thesis title	Satisfaction of Suphanburi Vocational College Students Studying Foods and Nutrition
Author	Thongmai Thongsuk
Degree	Master of Home Economics
Major program	Home Economics
Academic Year	2016

ABSTRACT

This research study the purposes of the research are to:1) students learn the fundamentals of vocational education Suphanburi education in the field of food and nutrition Vocational certificate (vocational certificate) and the Diploma (Diploma.), 2) a study of student satisfaction, and 3) Comparing the level of student satisfaction by overview of respondents. The samples college students Suphanburi the sample-specific .The students who are studying in a vocational certificate (vocational certificate), Year 2 and Year 3 major food and nutrition of 78 people and students who are studying at Diploma (Diploma). Year 1 and Year 2 major food and nutrition of 26 people a total of 104 people. The statistics used for data analysis the frequency, percentage, mean, standard deviation t-test and ANOVA. The datas were analyzing by a computer program.

The results showed that : respondents were satisfied in studying food and nutrition school Suphanburi the overall high level considering each side and item at a high level. Comparing the level of student satisfaction by gender, age and the average income of a student per month overall and each aspect is no different. For to the years of study and profession of parents there is satisfaction in studying food and nutrition overall, and the difference was statistically significant level. 05

Keywords : satisfaction, major food and nutrition, learning and teaching

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งของ ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ดร. อรณัฐ หงษาชาติ ผศ.สำราญ กิจโสภณ ผศ.อุจิตรชญา จิตรวิมล อาจารย์พรพาชื่น ชูเชิด อาจารย์ณัฐทิวา ขุนวังกรด ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือในการวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำและให้ข้อคิดเห็นต่างๆของการวิจัยมา โดยตลอด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาภัทร์ กือริโย ที่กรุณาสละเวลามาเป็นอาจารย์สอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

เจ้าหน้าที่ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆ จนงานสำเร็จอย่างสมบูรณ์และเจ้าหน้าที่วิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณครอบครัวผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจที่มีค่ามากคอยช่วยเหลือเกื้อกูลและเป็นกัลยาณมิตรตลอดจนผู้ที่มีพระคุณที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ทุกท่าน จนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ทองใหม่ ทองสุก

สารบัญ

(ง)

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ณ)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 สมมติฐาน	4
1.5 กรอบแนวความคิด	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	8
2.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	14
2.3 ข้อมูลวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	35
2.4 ข้อมูลทั่วไปของสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	44
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	49
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62

สารบัญ(ต่อ)

(๑)

	หน้า
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	64
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	
ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ขั้นตอนที่ 2 การอภิปรายผล	184
บทที่ 5 สรุปผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผล	193
5.2 ข้อเสนอแนะ	198
เอกสารอ้างอิง	201
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	210
ภาคผนวก ข	220
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	227

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.1 ข้อมูลนักศึกษาภาคเรียนที่ 1 ประจำปี 2558	42
2.2 จำนวนข้าราชการและครูจ้างจำแนกตามสถานภาพ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง	47
3.1 จำนวนนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ประจำปี 2558	63
4.1 จำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ	69
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา	71
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านเนื้อหาหลักสูตร	72
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	73
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านผู้สอน	74
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนก ตามตำแหน่งงานบริการในการจัดการเรียนการสอน 77
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนก ตามด้านการวัดและประเมินผล 78
4.9	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดย ภาพรวม จำแนกตามเพศ 79
4.10	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามเพศ 80
4.11	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน จำแนกตามเพศ 82
4.12	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการด้านผู้สอน จำแนกตาม เพศ 84
4.13	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านสภาพแวดล้อมใน การจัดการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ 85
4.14	แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านงานบริการในการ จัดการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ 86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านการวัดและ ประเมินผล จำแนกตามเพศ	87
4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนก ตามอายุ	88
4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	90
4.18 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามอายุ	91
4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ แต่ละรายวิชา จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	92
4.20 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน จำแนกตามอายุ	93
4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	95
4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	96
4.24 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านผู้สอน จำแนกตามอายุ	97
4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	98
4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	99
4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจดี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	101
4.29 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ	106
4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	107
4.31 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ	108
4.32 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอายุ	109
4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	110
4.34 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	112
4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	113
4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	114
4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	115
4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	124
4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	128
4.41 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	134
4.43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	135
4.44 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	139
4.45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	140
4.46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	144
4.47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	147

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.48 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชาจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	148
4.49 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	154
4.50 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	158
4.51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	160
4.52 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	163
4.53 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา	164

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีที่มีต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็น อย่างดี จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	165
4.55 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	166
4.56 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา แต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	168
4.57 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความ สอดคล้องมีความเหมาะสมกัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นรายคู่	171
4.58 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าใน แต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	173
4.59 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า จำแนกตาม ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	176

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.60	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	177
4.61	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่	182

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิด

4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนในการจัดการศึกษาต้องตระหนักและดำเนินการจนบรรลุผลในที่สุด ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

กฎกระทรวงฉบับนี้ให้ความชัดเจนเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก ในส่วนของการอาชีวศึกษา ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโดยการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ให้สถานศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเป็นการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้เข้มแข็งตามกฎกระทรวงดังกล่าว วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีจึงได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา 3 ปี คือปีการศึกษา 2558-2560 ขึ้นเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ตลอดจนให้ชุมชนมีส่วนร่วม สนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินงานจัดการศึกษาของวิทยาลัยให้เป็นไปตามแผน

ปัจจุบันสาขาวิชาคหกรรมได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2545 ปรับปรุง พ.ศ. 2546 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546

ปรับปรุง พ.ศ. 2548 และในปีการศึกษา 2555 ได้มีการแยกสาขาออกเป็น 5 สาขา คือ สาขาเสื้อผ้าแฟชั่น สาขาออกแบบเสื้อผ้า สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาธุรกิจอาหาร และงานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ เป็นสาขางานที่เปิดสอนในคณะวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเปิดทำการสอนเริ่มแรก ปีการศึกษา 2519 เปิดระดับ ปวช. ต่อมาได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การพัฒนาการจัดการศึกษาสายวิชาชีพเป็นไปอย่างต่อเนื่องให้ได้มาตรฐาน และตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ศึกษาจึงเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา เพื่อที่จะได้นำข้อมูล และผลการวิจัยที่ได้นั้นไปพัฒนาการจัดการกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนสายวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

1.3 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ โดยมีขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2558 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 1,908 คน

1.3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ซึ่งผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 78 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 26 คน รวมเป็นทั้งหมด 104 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ มูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

1.3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านเนื้อหาหลักสูตร
- 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) ด้านผู้สอน
- 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน
- 5) ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน
- 6) ด้านการวัดและประเมินผล

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 279 ถนนพระพินวษา ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา การเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามเริ่มตั้งแต่ส่งแบบสอบถามจนถึงการรวบรวมข้อมูลกลับมาวิเคราะห์ผล ใช้ระยะเวลาระหว่างเดือนกรกฎาคม 2559 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2560

1.4 สมมติฐาน

1.4.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

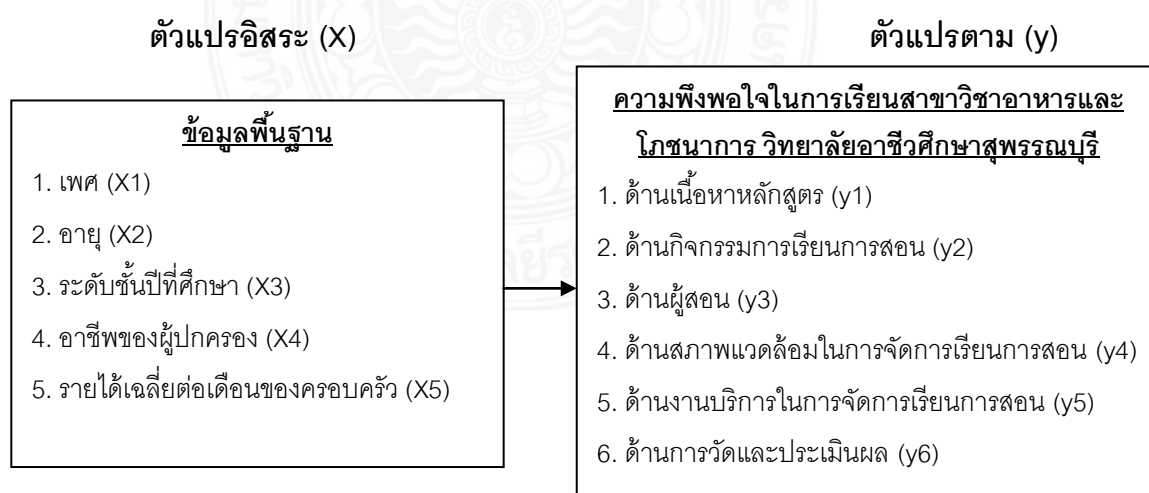
1.4.2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

1.4.3 นักศึกษาที่เรียนระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

1.4.4 นักศึกษาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

1.4.5 นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ 2 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรม สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาสุพรรณบุรี

1.6.2 ทราบถึงความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรม สาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ 3 และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาสุพรรณบุรี

1.6.3 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้ มาเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจเพื่อการสนับสนุน การจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี แผนกอาหารโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการที่จะผลิตให้นักศึกษาใหม่มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไปในอนาคต

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 **นักศึกษาสาขางานอาหารและโภชนาการ** หมายถึง ผู้ที่ศึกษาสาขางานอาหารและโภชนาการที่กำลังศึกษาใน สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 104 คน ข้อมูลสถานศึกษาปี (2558)

1.7.2 **อาชีวศึกษา** หมายถึง สถาบันวิชาชีพ สถานศึกษาด้านอาชีพหรือโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งเทียบเท่ากับโรงเรียนมัธยมปลาย จบไปได้ประกาศนียบัตร

1.7.3 **ข้อมูลพื้นฐาน** หมายถึง ข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เช่น คน สัตว์ สิ่งของสถานที่ ฯลฯ โดยอยู่ในรูปแบบที่ เหมาะสมต่อการสื่อสาร การแปลความหมายและการประมวลผลซึ่งข้อมูลอาจจะได้มาจากการสังเกต การรวบรวม การวัด ข้อมูลเป็นได้ทั้งข้อมูลตัวเลขหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ที่สำคัญจะต้องมีความเป็นจริงและต่อเนื่องตัวอย่างของข้อมูล เช่น

คะแนนสอบ ชื่อนักเรียน เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว เป็นต้น

1.7.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์ในทางบวก และทางลบของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า สิ่งน่ากระตุ้นไม่สามารถอธิบายในเชิงเหตุผล ซึ่งเกิดขึ้นต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองต่อพฤติกรรมที่แสดงออกความรู้สึกชอบหรือประทับใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาศึกษาสุพรรณบุรี สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 104 คน

1.7.5 ความพึงพอใจต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ หมายถึง ความรู้สึกพอใจต่อ สภาพการจัดองค์ประกอบที่ ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงาม มีความกระตือรือร้น มีความสนใจ และพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนทั้ง 6 ด้าน

1.7.5.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา สาระวิชาที่จัดไว้เป็นระบบตลอดจนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ของหลักสูตร การเลือกเนื้อหา มาบรรจุไว้ในหลักสูตรจะความถูกต้อง ทันสมัย และสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการ และความสนใจ ของผู้เรียน

1.7.5.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนได้ง่าย สามารถช่วยให้เกิด ความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุข และไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้คุณภาพการเรียนที่ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้ในปริมาณมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนสำเร็จง่าย และสอบได้มากขึ้น

1.7.5.3 ด้านผู้สอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึง

ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนอีกทั้ง ควรสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้มีการจัดเวลาเรียนที่ เหมาะสม และสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา นอกจากนี้ยังมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ และนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ภายใต้การดูแลแนะนำของครูผู้สอน

1.7.5.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจ ของผู้เรียนเกี่ยวกับ สภาพสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา เกี่ยวกับบริเวณสถานศึกษา ความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย เหมาะสม คุ่มค่า สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย และสะดวกในการ เดินทางติดต่อของอาคารเรียน อาคารประกอบ (อาคารปฏิบัติการต่าง ๆ) การบริการที่ สะอาดและ เพียงพอของน้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ สถานที่พักรับประทานอาหารกลางวัน ตลอดจน ที่นั่งพักผ่อน ภายในบริเวณโรงเรียน ฯลฯ

1.7.5.5 ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของ ผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดบริการของวิทยาลัย การดูแลเข้าใจใส่นักเรียนที่มาเรียน การให้บริการ ข้อมูลแก่ผู้ปกครอง ให้คำตอบกับผู้ปกครองที่มีปัญหาได้ดี การให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมี ปัญหาด้านการเรียนเกิดขึ้น ทำให้เกิดการตอบสนองของความต้องการ ซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจใน การเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนมากขึ้น

1.7.5.6 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนเกี่ยวกับ การวัดผล สำเร็จของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพของผู้เรียนได้อย่าง ถูกต้องเป็นการกระตุ้น ให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น ช่วยแบ่งผู้เรียนตามลำดับ ความสามารถ สามารถประเมินผล การเรียนของผู้เรียนได้ ช่วยให้สามารถวินิจฉัย และทำนาย ผลการเรียนการสอนได้ ช่วยให้สามารถ ให้คะแนนผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง โดยใช้วิธีการที่ หลากหลายเหมาะสม และมีความยุติธรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ผู้ศึกษานำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 ข้อมูลวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
- 2.4 ข้อมูลทั่วไปของสาขางานวิชาอาหารและโภชนาการ
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

คเชนพงษ์ สุมาลย์โรจน์ (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ประทับใจ ภูมิใจ ยินดีในสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ความพึงพอใจก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

อมรรัตน์ สว่างเกตู (2553) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบใจ พอใจ ต่อสิ่งนั้น ๆ หรือกิจกรรมนั้น ๆ หรือเป็นอารมณ์ของความรู้สึกที่มีความสุขว่าเรื่องอย่างมาก เป็นความสำเร็จ หรือความสุขสดชื่นที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับผลการตอบสนองตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะมีความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังการได้รับบริการเป็นความพึงพอใจในด้านความสะดวกที่ได้รับ ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ และด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

นรเศรษฐ์ พิทยาภรณ์ (2551) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกภายใน อันเป็นผลที่ได้รับจากการตอบสนองของความต้องการ ความพึงพอใจจะถูกประเมินหรือวัดได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้น และพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะมี 3 ลักษณะ คือ พฤติกรรมที่แสดงออกในทางบวก พฤติกรรมที่แสดงออกในทางลบ และพฤติกรรมที่รู้สึกเฉยๆ ต่อสิ่งเร้า

สายรุ้ง ฤทัยกานต์ (2553) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ทางด้านบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีลักษณะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่เกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์อันหนึ่งอันใด สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยแวดล้อม และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ชนิดา ชื่นวัฒนาประณีต (2541) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือมีความพอใจในสิ่งที่ตนปรารถนา ถ้าได้รับการตอบสนองความต้องการของตนก็จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตนเอง

พนมยงค์ บัวจุม (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่ชอบ หรือพอใจในองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับกาตอบสนองในความต้องการที่เขาพึงปรารถนา

ทัศนีย์ สิงห์เจริญ (2543) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งที่มากระตุ้น

นิริมา คงสวัสดิ์ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลของความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องนั้น ๆ ความรู้สึกในทางที่ดีมีความสุข มีความชอบมีความพอใจของบุคคลที่มีต่อบัณฑิตต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานหรือการเรียน ซึ่งความรู้สึกมีแรงจูงใจของเขาเหล่านั้นได้รับการตอบสนองทำให้การปฏิบัติงานหรือการเรียนเกิดความรู้สึกตั้งใจเต็มใจและสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อรทัย บุญช่วย (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ ความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ฐิติธัญ ปลัดทองวัน (2545) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องของความรู้สึกของบุคคลต่อบัณฑิตต่าง ๆ เช่น การบริการ การได้รับการเอาใจใส่ เป็นต้น ที่ตรงกับความคาดหวังหรือที่ดีตามความคาดหวังของบุคคล

วินัย ไพพรทอง (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ

ดี สุขใจ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานอาจเกิดสภาวะเครียด และเกิดปฏิกิริยาเรียกกรอง

อุมอาพร ร่วงน้อย (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองตรงความต้องการของตนจึงทำให้เกิดความรู้สึกและทัศนคติที่ดีทำให้ปฏิบัติงานหรือกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้บรรลุผลสำเร็จ

Yoder (1958) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งว่าชอบหรือไม่ชอบสภาพต่าง ๆ ในกิจกรรมของเขา และมีระดับมากน้อยเพียงใด

Davis (1976) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการเกี่ยวกับความรู้สึกตัว การรับรู้ อารมณ์ และสภาพแวดล้อม

Dessler (1980) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกเมื่อต้องการที่สำคัญของคนที่ได้รับการตอบสนองแล้ว เช่น การมีสุขภาพที่ดี มีความมั่นคง มีความสมบูรณ์พูนสุข มีความพอใจ มีคนยกย่องต่างๆ

Vroom (1964) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้ จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Tiffin & McCormick (1968) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ ที่ตั้งอยู่บนความต้องการพื้นฐาน (Basic Need) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (Incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

Parker & Oglesby (1972) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเป็นความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ของบุคคลที่มีกิจกรรมทำ

Good (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความรู้สึกอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมที่เขาทำอยู่ในทางบวก

Wolman (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Felling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Want) หรือแรงจูงใจ (Motivation)

Morse (1995) กล่าวว่า ความพึงพอใจในกิจกรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลงถ้ามีความตึงเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในกิจกรรม

ความตึงเครียดนี้เป็นผลมาจากความต้องการของบุคคล หากบุคคลได้รับการตอบสนองของความ ต้องการแล้วความตึงเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป อันเป็นผลให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรม

จากความหมายของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจาก ความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคล ซึ่งเป็นการจูงใจให้บุคคลพยายามที่จะตอบสนอง ความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองให้ได้ และเมื่อบุคคลสามารถตอบสนองความต้องการ หรือความคาดหวังของตนเองได้แล้วก็จะเกิดความพึงพอใจในสิ่งนั้น ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามหาก บุคคลไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเองได้ความพึงพอใจก็จะ ไม่เกิดขึ้น

2.1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นพื้นฐานของมนุษย์ หากคนเรามีความรู้สึกพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ อาจ นำมาซึ่งความพอใจเพียง แต่ถ้าหากไม่มีความพึงพอใจ ก็จะเกิดความต้องการอยากมีอยากได้ สำหรับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจนั้น ได้มีนักวิชาการชาวต่างประเทศได้ทำการศึกษา วิจัย ค้นคว้า เกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยได้ศึกษาจากปัจจัย และตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีผลต่อ พฤติกรรมความพึงพอใจมนุษย์ ดังนี้

2.1.2.1 ทฤษฎีการจูงใจของ Herzberg & Others (1959) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจในการทำกิจกรรมประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

1) ปัจจัยจูงใจ (Motivators) เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล (Intrinsic) เป็น สิ่งที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดหรือในจิตใจของแต่ละบุคคลที่จะกระตุ้นให้บุคคลที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ มีความรู้สึกในด้านดี มีความพึงพอใจในการทำกิจกรรม การขาดปัจจัยเหล่านี้มิได้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิด ความไม่พึงพอใจแก่บุคคลที่ทำกิจกรรมแต่อย่างใด แต่การมีปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเป็นสิ่งจูงใจให้ บุคคลทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลต่อความพึงพอใจในกิจกรรมที่ทำ

1) ปัจจัยเกื้อหนุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยภายนอก (Extrinsic) เช่น นโยบายขององค์กรและการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ปัจจัยเหล่านี้มิได้เป็นสิ่งจูงใจในการ ทำกิจกรรม แต่ถ้าขาดหรือไม่มีปัจจัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจแก่บุคคลในการทำ กิจกรรม และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมได้ ดังนั้นการให้ความสนใจต่อปัจจัย เกื้อหนุนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ถึงแม้จะมีได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะจูงใจในการทำกิจกรรมก็ตาม

2.1.2.2 ทฤษฎีความต้องการของ Maslow (1970) กล่าวว่า เมื่อบุคคลได้รับการ ตอบสนองหรือความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่น

ต่อไปอีกไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้นต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Needs) คือ เมื่อความต้องการขั้นต่ำและได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการในขั้นสูงก็ตามมาซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น (Maslow, Abraham Harol, 1970) คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพอยู่ซึ่ง ได้แก่

ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ดังนั้นเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องไฝ่หาสิ่งเหล่านี้มาสนองตอบความต้องการของตนเอง อยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไป การตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกายจะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

ขั้นที่ 2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัวเป็นอิสระจากการถูกบังคับ ชูเชิญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยประเภทนี้จะเริ่มขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของผู้อื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคมเป็นที่สรรเสริญนับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน (Self - Actualization or Self realization Needs) เป็นความต้องการ ขั้นสูงสุดของมนุษย์เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง กล่าวที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนที่ที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถได้ เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ

ตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการ ทั้ง 4 ชั้น ได้รับการตอบสนองแล้ว

2.1.2.3 ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer (1969) ได้เสนอทฤษฎี ERG ซึ่งแบ่ง ความพึงพอใจออกตามลักษณะของความต้องการของมนุษย์ 3 กลุ่ม (Alderfer, Clayton P., 1969) คือ

1)ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

2)ความต้องการสัมพันธ (Relatedness Needs) หรือ R เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการทางสังคมที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และคนที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์ด้วย

3)ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพัฒนาตนตามศักยภาพสูงสุด

นอกจากนี้ แอลเดอร์เฟอร์ ยังกล่าวอีกว่า มนุษย์อาจทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความต้องการเจริญก้าวหน้าก็ได้ถึงแม้จะยังไม่ได้รับความพึงพอใจ

2.1.2.4 ทฤษฎีความต้องการของ Murray (1970) กล่าวว่า ความต้องการเป็นการเรียนรู้มากกว่าเป็นไปโดยธรรมชาติและจะถูกกระตุ้นจากสภาวะแวดล้อมภายนอก เช่น คนที่มีความต้องการสัมพันธภาพสูง ก็จะดำเนินตามความต้องการด้วยการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เมื่อมีสภาวะแวดล้อมเหมาะสม ลักษณะนี้เป็นความต้องการที่ปรากฏอย่างชัดเจน ถ้าความต้องการไม่มีสัญญาณกระตุ้นก็จะเป็นความต้องการแฝงอยู่ภายในหรือไม่มีการกระทำ เมอร์เรย์เชื่อว่าความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย เมอร์เรย์ยังกล่าวอีกว่า ความต้องการของมนุษย์มีทั้งที่เกี่ยวกับตัวมนุษย์เองและส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อมของมนุษย์โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม (Murray, Henry A., 1970) คือ

1)กลุ่มความต้องการขั้นต้น หรือความต้องการทางกาย เช่น ความต้องการอาหารน้ำ เพศ ขับถ่าย เป็นต้น

2)กลุ่มความต้องการขั้นที่สอง หรือความต้องการทางจิต เช่น ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ก้าวร้าว สัมพันธภาพ อำนาจ อิทธิพล คล้อยตาม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันเรายังสามารถพบความต้องการของ Murray ที่ยังคงใช้กันอยู่มี ดังนี้

2.3)ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement)

- 2.4)ความต้องการสัมพันธ์ภาพ (Affiliation)
- 2.5)ความต้องการก้าวร้าว (Aggression)
- 2.6)ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy)
- 2.7)ความต้องการมีอิทธิพลหรือบังคับผู้อื่น (Dominance)
- 2.8)ความต้องการแสดงออก (Exhibition)
- 2.9)ความต้องการปกป้องดูแลผู้อื่น (Nurturance)

2.2 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การให้นักเรียน นักศึกษารู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญญาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป เป็นการสอนภาคทฤษฎีที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานเพื่อใช้แก้ปัญหาการปฏิบัติงาน และการสอนภาคปฏิบัติที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะวิชาชีพ ทั้งนี้ นักวิชาการได้แบ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ออกเป็นหลายองค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียนหรือผู้เรียน สิ่งที่สอนหรือหลักสูตร และสิ่งแวดล้อมการเรียน

กนกรส วงษ์เล็ก (2551) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ได้จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การมีความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญ สามารถออกไปประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

รุ่งรัตน์ เภาวิเศษ (2554) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยมเจตคติและพฤติกรรมตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล และปัจจัยเกื้อหนุน

2.2.2 ด้านเนื้อหาหลักสูตร

2.2.2.1 ความสำคัญของของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับ ทั้งนี้เพราะหลักสูตรเป็นมรดกประสพการณ์ที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามความมุ่งหวังและความต้องการของสังคมและประเทศชาติ โดยหลักสูตรจะทำหน้าที่กำหนดทิศทางและกิจกรรมที่เป็นนขอบข่ายในการจัดการเรียนการสอน โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย จุดมุ่งหมายเนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน การและการประเมินผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เนื้อหาเป็นตัวกำหนดขอบข่ายของประสพการณ์การเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนที่ใช้เป็นสื่อ นำทางให้ผู้เรียนได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนด กระบวนการเรียนการสอนเป็นกลวิธีหรือยุทธศาสตร์ที่ใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และแสดงพฤติกรรม โดยใช้สื่อการเรียนที่ประดิษฐ์ คิดค้นที่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือเรื่องราวตามเนื้อหา ส่วนการวัดผลและการประเมินผลนั้น เป็นวิธีการในการตรวจสอบสภาพของผู้เรียนว่ามีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังช่วยตรวจสอบสภาพการเรียนการสอนที่ใช้ว่าเหมาะสมเพียงใดและยิ่งกว่านั้นยังช่วยบ่งบอกว่า หลักสูตรที่กำหนดขึ้นนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรการสอนและการวัดผลมีความสัมพันธ์กัน โดยกระบวนการเรียนการสอนกับการวัดผลเป็นกิจกรรมที่แยกกันไม่ได้ เพราะเมื่อมีการสอน ย่อมจะต้องมีการวัดผลหรือติดตามผลการเรียน หลักสูตรจึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่สถาบันนั้น ๆ นำมาใช้เพื่อถ่ายทอดประสพการณ์ทั้งหมดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

2.2.2.2 ความหมายของหลักสูตร

กนกรส วงษ์เล็ก (2551) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดหรือเอกสารที่เป็นแนวทาง วิธีการ มรดกประสพการณ์ และกิจกรรมทั้งหลายที่มีอยู่ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน ที่สถานศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของแผนการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

กรมอาชีวศึกษา (2536) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรนับเป็นหัวใจ และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะในการจัดการศึกษาจะประสบ

ความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่เป็นแนวกำหนดเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา ความรู้และสาระรายวิชาต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ประสบการณ์ เกิดทักษะ ความสนใจ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ฉะนั้น จึงถือเป็นหน้าที่โดยตรงของวิทยาลัยที่จะต้องส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดประสบการณ์ทั้งหลาย ให้สภาพการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

ธำรง บัวศรี (2531) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมายจากจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลงประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

เมธี ปิลันธนานนท์ (2531) กล่าวถึงหลักสูตรว่า คือผลรวมของงานทางการศึกษาที่ได้วางแผนและจัดขึ้นไว้อย่างมีระบบ ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นในระหว่างผู้เรียนกับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้ เพราะแกนกลางของหลักสูตรนั้นอยู่ที่การเรียนรู้ และการเรียนนี้จำเป็นต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชา และกระบวนการต่าง ๆ ร่วมกัน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้อีก 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่ยุ่่งหมายไว้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้าได้แก่ ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิตได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

สังัด อุทรานันท์ (2532) ได้ให้คำนิยามคำว่าหลักสูตรไว้ 8 แนวทางด้วยกันคือ

1. หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้สอน
2. หลักสูตร คือ มวลงประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้เด็ก
3. หลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอน
4. หลักสูตร คือ สื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำเด็กไปสู่จุดหมายปลายทาง
5. หลักสูตร คือ ข้อผูกพันระหว่างนักเรียนกับครู และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
6. หลักสูตร คือ สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังจะให้เด็กได้รับ
7. หลักสูตร คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครู และสิ่งแวดล้อม

ทางการเรียน

8. หลักสูตร จะรวมไปถึงกิจกรรมทั้งนอกห้องเรียน หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2532) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางการปฏิบัติของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม

4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์ มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย

5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล ติดตามให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลอีกด้วย

6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะรูปร่างของสังคมอนาคตได้ว่าจะเป็นไปได้ในรูปใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังคน ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างได้ผล

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรเหมาะสมทันสมัยมีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

2.2.2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาใดๆ ย่อมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังที่เมื่อนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2531) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หรือ วิธีการจัดการเรียนการสอน
5. วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน
6. การประเมินผล

ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2524) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรในทัศนะของนักบริหารการศึกษาสรุปไว้ 5 องค์ประกอบ คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร วัสดุประกอบหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง (2532) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของหลักสูตรที่ดี ควรมีดังนี้

1. หลักสูตรมีความคล่องตัว สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
2. หลักสูตรควรเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้
3. บุคคลทุกฝ่ายในสังคม ควรจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และมีส่วนได้รับรู้หลักสูตร
4. การวางแผนหลักสูตรที่ดี จะต้องเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องกัน
5. การดำเนินการวางแผนหลักสูตร ควรตั้งอยู่บนรากฐานที่เชื่อถือได้
6. ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น รากฐานทางปรัชญา การศึกษา จิตวิทยาหรือสังคม เป็นต้น
7. หลักสูตรควรจะเป็นแนวกว้าง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจความสนใจ ความถนัด และความสามารถเป็นรายบุคคล
8. หลักสูตรในระดับต่าง ๆ ควรมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกันดี ไม่ขาดตอน
9. การประเมินผลหลักสูตร เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำเป็นระยะ ๆ ผลของการประเมินควรนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร

ยอดขวัญ กุลเกตุ (2551) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. สมองความต้องการของสังคม นักการศึกษานิยามไว้ว่า Needs แปลว่า “ความต้องการ” แต่ความหมายโดยตรงของ Needs คือ “ความจำเป็น” ดังนั้นหลักสูตรที่ดีจะต้องสนองความต้องการหรือความจำเป็นของสังคม

2. สนองความต้องการของเด็ก คือ สร้างนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก และในขณะเดียวกัน ทำให้เด็กเกิดความสะดวกสบายใจในขณะที่เรียนตามหลักสูตรนั้น มีการจัดวิชาให้มีวิชาเลือกได้บ้าง มีวิชาที่ให้ออกกำลังกายบ้าง เป็นสิ่งที่สนองความต้องการของเด็ก และความจำเป็นในชีวิตของเด็ก

3. เหมาะกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ หลักสูตรจะต้องไม่ใช่วัสดุครุภัณฑ์เกินกำลังทางเศรษฐกิจ อีกทั้งไม่ขัดต่อหลักศีลธรรมอันดีของสังคม

4. เหมาะสมกับความสามารถของเด็กไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ต้องท้าทายความสามารถของเด็ก ใ้เราให้เด็กอยากเรียน

5. นำมาใช้โดยสะดวก

6. มีความยืดหยุ่น คือ เปิดโอกาสให้โรงเรียนปรับปรุงการสอนให้เหมาะกับเด็กได้ เพราะสังคมแต่ละท้องถิ่นมีสภาพไม่เหมือนกัน ดังนั้น หลักสูตรจะต้องวางไว้กว้าง ๆ ให้ยืดหยุ่นได้ เพื่อโรงเรียนจะได้ดัดแปลงให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่นได้

2.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน

กนกรส วงษ์เล็ก (2551) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ ก็คือกิจกรรมที่มีการปรับความเข้าใจในระหว่างบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนอกจากจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนแล้ว ผู้สอนก็ยังสามารส่งเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยง่ายอีกด้วย

อำนาจ เถาตระกูล (2541) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่ง่ายไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกิจกรรมที่นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและทำให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดหมายที่ต้องการ กิจกรรมการเรียนเป็นการออกแบบในการจัดประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและมีความเข้าใจต่อการเรียนในเรื่องนั้น ๆ

รุ่งเพชร ดอกบัว (2554) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในแผนการสอนว่า จุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์สำคัญอย่างไร ผู้สอนในฐานะผู้จัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนควรจะได้ พิจารณาคัดเลือกกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์และสามารถทำให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย หรือจุดประสงค์นั้น ๆ ได้ง่ายที่สุด เร็วที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย

Frederick (1959) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาจัด ขึ้นโดยสมัครใจที่จะเข้าร่วม และดำเนินเองโดยความเห็นชอบของอาจารย์ และการเข้าร่วม กิจกรรมนี้จะไม่มีส่วนในการพิจารณาผลการศึกษาของนักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาเลื่อนชั้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540) การสอนคือ การช่วยผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อาจจะใช้วิธีการบอก อธิบาย การสาธิตในบางโอกาสหรือบาง จังหวะที่มีความจำเป็น ในการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดอาจจะ พิจารณาได้จากนักเรียนว่าเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

รัตนา ประเสริฐศรี (2543) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่าหมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอนการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนและการ วัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนนั้นเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการโดย ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

2.2.3.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอน

วารี ธีระจิตร (2530) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า กิจกรรมแต่ละชนิดย่อมมีคุณค่าในตัวของมันเอง ในการจัดการเรียนการสอนหากครูได้ให้ความ สนใจต่อการจัดกิจกรรมแล้ว ก็จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนของครูประสบผลสำเร็จได้เป็น อย่างดี กิจกรรมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้หลายประการด้วยกันดังนี้คือ

1. กิจกรรมช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน
2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว

7. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมจะช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวาง
10. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความองอาจและพัฒนาการของเด็ก
11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน
14. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นหมู่
15. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ้งความงามในเรื่องต่าง ๆ

นาตยา ภัทรแสงไทย (2531) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับ
สิ่งสำคัญหลายประการดังนี้ คือ

1. กิจกรรมการเรียนทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการเรียน
2. การจัดลำดับของกิจกรรมการเรียนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้ง 3
ด้านด้วยกัน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย
3. กิจกรรมการสอนควรเหมาะกับวัยและความพร้อมของนักเรียน
4. กิจกรรมการเรียนควรมีการจัดลำดับขั้นตอน เพื่อให้การเรียนรู้มีความ
ต่อเนื่อง แต่ละกิจกรรมควรมีการสืบ தொடต่อกจากการเรียนรู้ที่มีอยู่ก่อน จะต้องเป็นการจัดลำดับ
จากรูปธรรมไปหานามธรรม จากประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ และจากกระบวนการคิดการทำงานอย่าง
ง่าย ๆ ไปสู่การให้เหตุผลที่เป็นแบบแผน และเป็นนามธรรม
5. กิจกรรมการเรียนควรทำให้บังเกิดผลดีอย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้
เพิ่มขึ้น
6. กิจกรรมการเรียนจะต้องท้าทายความสนใจ ของนักเรียนให้นำสิ่งที่เรียน
ไปใช้ได้กับสถานการณ์จริง
7. กิจกรรมการเรียนทำให้มีการพัฒนาการคิด ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดแบบ
สืบสวนสอบสวนและแก้ปัญหาตามแนวทางของตน และต้องรู้จักประเมินความคิดของตนเองด้วย
8. กิจกรรมการเรียนควรให้นักเรียนได้เรียนรู้หลาย ๆ ทาง การจัดกิจกรรมที่
ให้โอกาสนักเรียนได้สังเกต วิเคราะห์ และอภิปราย โดยใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ มาประกอบกิจกรรม
หากกิจกรรมหนึ่ง ๆ ไม่เหมาะสมกับนักเรียนคนหนึ่งแต่อาจมีกิจกรรมอื่นที่ชดเชยได้

9. กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีลักษณะเปิดกว้างแก่นักเรียน ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในด้านเนื้อหาและแนวความคิด กิจกรรมลักษณะนี้ไม่จำเป็นจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แต่เป็นการให้นักเรียน ได้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สุทธิพร คล้ายเมืองปัก (2544) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มมีการปรับเปลี่ยนเพื่อการแสวงหาวิธีการที่หน้าจะดีที่สุดกว่าที่เป็นอยู่ และทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และตัวผู้เรียนเอง จะต้องปรับบทบาทและวิธีการสอนของตน เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้มากกว่าการเรียนแบบท่องจำ ครูจึงควรพิจารณาบทบาทและปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนดังนี้

1. จัดสภาพการณ์หรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือเพื่อเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งนี้ก็เพื่ออำนวยความสะดวกทางการศึกษา โดยเฉพาะห้องเรียนอุปกรณ์เสริมต่างๆ

2. วางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยเน้นที่ความสนใจ อยากรู้ อยากรเรียนของผู้เรียน และควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

3. พัฒนาตนเอง (Self Development) เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ (Vision) ทางการศึกษาที่กว้างไกล ไม่ว่าจะเป็นการอ่านเพื่อการศึกษา เข้ารับการประชุมอบรมสัมมนา หรือพูดคุยสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงาน แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนของตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสื่อการสอนที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนยุคใหม่ เช่น Computer CD-ROM การเรียนการสอนทางไกล (Telecommunication) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การสาธิตและการทดลอง (Demonstration and Laboratory) และอื่น ๆ อีกมากมายที่ครูจะต้องเป็นทั้งผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีวิจรรย์ญาณในการสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อผลที่จะเกิดกับตัวผู้เรียนโดยตรง

4. เปลี่ยนจากผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักวิธีการรู้วิธีที่จะเรียน (Learn How to Learn) โดยเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ เป็นผู้ชี้แนะแหล่งข้อมูล และประสานแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ (Learning Resources) และเป็นผู้คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนพบกับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ ในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม

5. ให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียนรู้ ทั้งด้านความคิด จิตใจ การแสดงออกในกรอบของความถูกต้อง และให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการเก็บรวบรวมข้อมูล สืบค้น สัมภาษณ์ และนำเสนอด้วยการรายงาน อภิปราย
6. ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย ไม่ยึดติดอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะไม่มีวิธีการสอนวิธีใดที่ดีที่สุดในโลก ดังนั้น จึงควรพิจารณารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเรื่องราว เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และสถานการณ์ที่เหมาะสม
7. เป็นผู้ประเมิน (Evaluator) โดยครูและผู้เรียนจะเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างกฎเกณฑ์การประเมินในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ

2.2.4 ด้านผู้สอน

2.2.4.1 ความหมายของผู้สอน

ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แนะนำทาง และส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นผู้สอนหรือครู จึงถือว่ามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและลักษณะของผู้สอนที่ดีไว้ ในหลายลักษณะ ดังนี้

กนกรส วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาทั้งที่เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่มีความเพียบพร้อมทั้งทางด้านคุณภาพและคุณธรรม และหน้าที่และความรับผิดชอบของครูผู้สอน คือ สอน ให้การอบรม ให้คำปรึกษาสนับสนุน ชี้แนะทางให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีวิชาชีพ และเป็นพลเมืองดีของสังคม สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้สอน นอกจากจะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้ว ครูผู้สอนยังมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้วย

ลำพอง บุญช่วย (2530) ที่กล่าวว่า การสอนเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ อาศัยศาสตร์ก็ตรงที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการสอน และเป็นผู้ที่มีศิลปะหรือกลวิธี มีเทคนิคในด้านต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว เมื่อมีอยู่ในตัวผู้สอน จะทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรายวิชาที่เรียนมากที่สุด

รุ่งเพชร ดอกบัว (2555) กล่าวว่า ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่สอน มีความรู้ที่ทันสมัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่าผู้สอนในภาควิชาานั้น มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ทันสมัย สามารถนำความรู้ใหม่ๆ มาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาได้ ซึ่งสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจวิชาที่เรียนได้มากยิ่งขึ้น

ชนะ กลีภาร์ (2527) กล่าวว่า ครูอาชีพศึกษาที่เป็นครูสอนวิชาชีพจะต้องมีสมรรถนะสูงเพียงพอ ที่จะถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติทางวิชาชีพไปสู่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Grush; & Costin (1975) ให้ความเห็นว่าครูที่มีประสิทธิภาพ ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นผู้นำที่ขยันขันแข็งกล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้น ในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต นำไว้วางใจรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ มีความเข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์ และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นให้ความรู้ที่นักเรียนได้ทันกับความรู้ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548) สรุปและเรียงลำดับของลักษณะของครูที่ดีตามความหมายดังนี้

1. มีเทคนิคการสอนที่ดีสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย
2. มีความรู้ดีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
3. เป็นคนตรงต่อเวลา พุดจาสุภาพเรียบร้อย ไม่ดูด่านักเรียน
4. เป็นกันเองและให้ความสนิทสนมกับนักศึกษา
5. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษาได้ทั้งในเรื่องที่เรียนและเรื่องส่วนตัว
6. ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา
7. มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน
8. ตั้งใจสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ไม่หวังวิชา
9. เตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง
10. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
11. มีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาและไม่ใช้อารมณ์
12. มีอารมณ์ดี ใจเย็น และมีอารมณ์ขันในบางโอกาส

13. มีความกระตือรือร้น
14. มีการให้งานซ่อมเสริมแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อน
15. รักในอาชีพครู
16. มีจรรยาบรรณของครู
17. มีความคิดริเริ่ม
18. มีเทคนิคในการวัดผล
19. ทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2.2.4.2 ภาระหน้าที่โดยทั่วไปของครู สามารถแบ่งได้เป็น 7 ประการดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา, 2536)

1. หน้าที่การสอนและเผยแพร่วิชาการ ได้แก่ ความรับผิดชอบของครูในการดำเนินการสอนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีรวมทั้งเผยแพร่วิชาความรู้แก่ผู้สนใจอื่น ๆ ด้วย
2. หน้าที่ให้การสนับสนุนและให้บริการการเรียน โดยครูต้องรับผิดชอบในการดำเนินการจัดหา จัดหมวดหมู่เก็บรักษาซ่อมบำรุงและให้บริการเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ ยานพาหนะและอื่น ๆ อันเป็นการสนับสนุน และให้บริการแก่การเรียนการสอนของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อเอื้ออำนวยให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปโดยราบรื่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. หน้าที่การบริการและปกครองนักศึกษา เป็นหน้าที่ของครูซึ่งจะต้องรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้การศึกษแก่นักศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสถานะผู้เรียนอย่างราบรื่น นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้การศึกษเสริมหลักสูตร การแนะนำหรือแนะแนวทางด้านการศึกษา การเตรียมตัวเพื่ออาชีพและการแก้ปัญหาส่วนตัว การจัดระบบการปกครอง ดูแลนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบ มีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี
4. หน้าที่การบริหารวิชาการ ได้แก่ การรับผิดชอบในการบริหารและจัดการในหน่วยงานย่อย เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้นเป็นไปโดยราบรื่นและเรียบร้อยตามบทบาทหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งในด้านวิชาการ บุคลากร ธุรการอื่น ๆ ของสถานศึกษาหรือหน่วยงานนั้น ๆ
5. หน้าที่การพัฒนาสถาบัน เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องดำเนินการในเรื่องที่เป็น การสร้างความเจริญก้าวหน้าเฉพาะด้านหรือเฉพาะเรื่อง ให้แก่สถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายให้ เป็นไปตามนโยบายหรือหลักการที่ผู้บริหารสถาบันกำหนดให้

6. หน้าที่ธุรการและบริการทั่วไป ได้แก่ รับผิดชอบดำเนินการหรือกระทำการ เพื่อให้งานธุรการและบริการทั่วไปของสถานศึกษาเป็นไปโดยเรียบร้อย ตามหลักการและมาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสิ่งของภายในสถานศึกษา ตลอดจนบุคคลหรือสิ่งของภายนอกสถานศึกษาด้วย

7. หน้าที่อื่น ๆ ได้แก่ ภาระหน้าที่ในการดำเนินการในหน้าที่ย่อยอื่น ๆ หรือชิ้นงานอื่นที่ยังไม่ได้กล่าวถึง แต่เป็นสิ่งที่ควรได้รับการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในบทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน หรือตามนโยบายหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

2.2.4.3 เกณฑ์มาตรฐานครู (คุรุสภา, 2539) สรุปได้ดังนี้

1. รอบรู้ คือจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเปลี่ยนแปลงและพัฒนาที่เกิดขึ้นในสังคมของตนเองและของโลก มีความรอบรู้ในวิชาชีพครูของตน เช่น ปรัชญา การศึกษาและประวัติการศึกษา หลักการศึกษา นโยบายการศึกษา และจะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตรวิธีการสอนและประเมินผลในวิชาที่ตนรับผิดชอบ

2. สอนดี คือจะต้องสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน การให้บริการและแนะแนวในด้านการเรียน การจัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

3. มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ คือมีความศรัทธาในอาชีพครู มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้บริการแก่นักเรียนและสังคม มีความซื่อสัตย์ต่อหลักการของวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษาต่อสังคม ชุมชนและนักเรียน มีความรัก ความเมตตาและความปรารถนาดีต่อนักเรียน

4. มุ่งมั่นพัฒนา คือรู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเอง สนใจใฝ่รู้และศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ รู้จักเพิ่มพูนวิทยฐานะของตนเอง คิดค้น และทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

2.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

อัจฉรา สุขารมณี และพรณี บุญประกอบ (2542) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้โดยบรรลุวัตถุประสงค์

ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตรพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอน มาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมและรวมถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในการเรียนยังรวมถึงความพร้อมของ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนตลอดจนอาคารสถานที่

รัฐเพชร ดอกบัว (2550) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี เหมาะสมกับ นักศึกษา ซึ่งการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในวิชาที่เรียน หากมีบรรยากาศในการเรียนที่ดีก็จะทำให้นักศึกษารู้สึกสนุกสนานและชอบ ในวิชาที่เรียนได้

อนุพูล เทศารินทร์ (2550) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ น่าเรียน ก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความห่วงใย เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ตรงแก่บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียน

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2527) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างบรรยากาศสำหรับนักเรียน และผู้สอนในแง่ของการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างนักเรียนกับผู้สอน โดยผู้สอนไม่ควรสร้าง บรรยากาศแห่ง ความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะพูดคุยในชั้นเรียน จะ ทำให้บรรยากาศแห่งความเป็นมิตรมีมากขึ้น

2. ปฏิริยาระหว่างผู้สอนกับนักเรียนต้องมีกิจกรรมที่ต้องร่วมมือกันทำ หมั่นสร้าง บรรยากาศที่เป็นกันเอง

3. ปฏิริยาระหว่างนักเรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลา การเรียนการสอน สร้างบรรยากาศการเรียนให้ดีขึ้น

4. ปฏิริยาระหว่างนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม ทางโรงเรียนต้องจัดสิ่งแวดล้อม ทางด้าน อาคารสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ และสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนให้มากที่สุด ดังนั้น บรรยากาศในการเรียนที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จจึงต้องประกอบไปด้วย ปัจจัย 2 ประการ คือ

บรรยากาศภายในห้องเรียน ได้แก่ ความสนใจในการสอนของครูความเป็นกันเอง ระหว่างนักเรียนกับครู โดยที่เด็กมีความสุขในวิธีการสอน สื่อการสอนที่ทางโรงเรียนจัดหา มาสอน และเนื้อหาที่สอนสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้

บรรยากาศนอกห้องเรียน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ความ

ปลอดภัย ความสะดวก ความสะอาด อาคารสถานที่ภายในโรงเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอื้อประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุดรวมไปถึงการพูดคุยอย่างเป็นทางการของพนักงานในโรงเรียน

2.2.6 ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดบริการวิทยาลัยเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการที่จะทำให้นักเรียนที่มาเรียน ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงเรียน ครูผู้ทำการสอนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จการบริการเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเข้าเรียนนอกจากการโฆษณา การบอกต่อของผู้ปกครองรายอื่น ๆ นอกจากนี้การจัดบริการของวิทยาลัยยังเป็นกลยุทธ์ด้านการบริการ การดูแลเข้าใจใ้แก่นักเรียนที่ มาเรียน การให้บริการข้อมูลแก่ผู้ปกครองด้วยดี ให้คำตอบกับผู้ปกครองที่มีปัญหาได้ดีและการให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมาปัญหาด้านการเรียนเกิดขึ้นทำให้เกิดการตอบสนองของความต้องการซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจในการเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนมากขึ้น

ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของงานบริการในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

กุลธนา ธนาพงศธร (2528) กล่าวว่า การบริการโดยทั่วไปมีหลักการในการบริการที่ควรคำนึงถึง คือ หลักความเสมอภาค ซึ่งการบริการที่จัดนั้นจะต้องให้ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใด ในลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

กนกรส วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า การบริการด้านธุรการนั้น ผู้ให้บริการจะต้องมีมารยาทในการให้บริการที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และเต็มใจบริการ มีกริยาอาการสุภาพ อ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน และต้องให้บริการกับผู้รับบริการด้วยความเสมอภาคกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลใดเป็นพิเศษ

วีรพงษ์ เฉลิมรัตน์ (2542) กล่าวว่า ผู้ให้บริการที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะ 7 ประการ ดังนี้

1. ยิ้มแย้มแจ่มใสเอาใจเขาใส่ใจเราโดยการเห็นอกเห็นใจต่อความยากลำบากของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ
2. ตอบสนองต่อความประสงค์หรือความต้องการของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการอย่างรวดเร็ว
3. แสดงออกถึงความนับถือ ให้เกียรติลูกค้า
4. ลักษณะการให้บริการแบบสมัครใจ และเต็มใจทำ มิใช่ทำแบบเสียมิได้

5. แสดงออกซึ่งการรักษาภาพพจน์ของผู้ให้บริการ และเสริมภาพพจน์ขององค์กร
6. กิริยาอาการสุภาพ อ่อนโยน และมีมารยาทดี อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่โอ้อวด
7. มีความกระตือรือร้นกระฉ่ง และกระตือรือร้นขณะบริการ และจะให้บริการมากกว่าที่คาดหวังเสมอ

2.2.7 ด้านการวัดและประเมินผล

2.2.7.1 ความหมายของการประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นตัวบ่งชี้ และตรวจสอบระดับความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2543) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการประเมินผลว่า เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลหรือการทดสอบมาวินิจฉัย ตีคุณค่า หรือชี้ขาดเป็นผลสรุปว่า มีคุณภาพสูงหรือต่ำมากน้อยแค่ไหน

กนกธ วงษ์เล็ก (2551) การประเมินผล คือ กระบวนการที่อาจารย์ผู้สอนนำผลที่ได้จากการทดสอบหรือการวัดผล มาสรุปตีคุณค่าคุณภาพอย่างมีลักษณะ ซึ่งการประเมินผลจะมีประโยชน์ทั้งกับตัวผู้เรียนและผู้สอน โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนหรือการสอน คือ

บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2521) ให้ความหมายของการประเมินผลว่า เป็นกระบวนการที่ทำต่อจากการวัดผลแล้ววินิจฉัยตัดสินการสรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

ไพศาล หวังพานิช (2526) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่าเป็น กระบวนการตัดสินใจตีราคา ลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจยารณญาณประกอบการพิจารณา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลคือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินประกอบด้วย

1. การวัดที่ได้จากกระบวนการต่างๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณาแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ

3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พนัส หันนาคินทร์ (2524) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นรูปธรรม คือ จะแสดงผลการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักศึกษามีความรู้มากน้อยเพียงใด การวัดผลจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาว่าได้ผลเพียงใด

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2526) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและการประเมินผลการเรียนไว้ดังนี้

1.ด้านการเรียนการสอน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือ ทำให้ผู้สอนทราบระดับความสามารถของผู้เรียน ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่อง และได้รับการสอนซ่อมเสริม ส่วนประโยชน์ของผู้สอน คือ ทำให้ผู้สอนทราบความก้าวหน้าของการสอนและคุณภาพของการสอน

2.ด้านแนะแนว ช่วยวินิจฉัยความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน รู้สาเหตุต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน ตลอดจนช่วยสำรวจความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

3.ด้านการบริหาร ช่วยให้เห็นข้อบกพร่องต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน

4.ด้านการวินิจฉัย ทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการสอนที่ควรศึกษาหาความจริง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและทำให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น สำหรับใช้วิเคราะห์ผลในกระบวนการวิจัย

2.2.7.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

การวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะถือว่าเป็นการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่าบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชานั้นๆ หรือไม่โดยทั่วไป การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ อาทิ การทดสอบการสังเกต การสัมภาษณ์ หรือตรวจสอบจากการปฏิบัติงานของนักเรียนซึ่งแสดงถึงความสามารถของผู้เรียน การวัดผลประเมินผลควรต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูได้มีโอกาสรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (พนัส หันนาคินทร์, 2524) กล่าวว่าการวัดและการประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือ จะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักศึกษามีความรู้ มากน้อยเพียงใดจากที่ได้เรียนไปแล้ว การวัดผลและการประเมินผลจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าได้ผลเพียงใดหรือต้องปรับปรุงแก้ไขดังนั้น

ผู้บริหารสถานศึกษาย่อมมีส่วนรับผิดชอบในการวัดผลประเมินผล และติดตามผลการสอนของครูว่าเป็นอย่างไร ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยดูแลและส่งเสริมให้การวัดผลประเมินผลเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ หน้าที่ของผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการศึกษา มี ดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักศึกษาและผลการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนขั้นและจัดแบ่งนักศึกษาตามความสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ
4. เพื่อสถิติอื่นๆ ทางการศึกษา

การวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษาจะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่ในการวัดผลและประเมินผลนักศึกษาโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประเมินผล เช่น จัดให้มีการประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2540) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลคือการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริงและการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดผลเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินประกอบด้วย

1. การวัดที่ได้จากกระบวนการต่างๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณาแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ
3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จิตตชา นิลดำ (2542) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลของครูนับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาประการหนึ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่จะช่วยตัดสินการมีประสิทธิภาพในการสอนของการประเมินผลจะช่วยให้ครูได้เห็นสภาพสะท้อนความว่า ผู้เป็นครูทำหน้าที่ได้ครบถ้วนเพียงไรมีส่วนใดที่ยังบกพร่องหรือจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามต้องการ

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537) ได้กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ในการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจน ต้องการวัดผลเพื่อการตัดสินเลือกเพื่อจัดตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความรู้หรือเพื่อการวินิจฉัย

2.จัดทำตาราง วิเคราะห์จุดประสงค์ และเนื้อหา เพื่อที่จะบอกให้ทราบว่า จะออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใด แค่นั้นและเพียงใด เพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นได้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ

3.เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด โดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลายๆ วิธี

4.สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลหลังจากกำหนดว่า จะใช้วิธีใดวัดผลแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การสร้างเครื่องมือวัดผลตามที่กำหนด ซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมากในการวัดผลการเรียนการสอนได้แก่ แบบทดสอบ

5.ดำเนินการวัดผลเป็นขั้นตอนของการนำ เครื่องมือไปทดสอบหาข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการประเมินผล

6.การประเมินผลและการใช้ผลจากการวัดจุดหมายปลายทางของการวัดผล เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

2.2.7.3 การแบ่งกระบวนการประเมินผล (รุ่งทิwa จักรกร, 2527) แบ่งออกเป็นดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม การประเมินผลแบบนี้เชื่อว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ฉะนั้น การประเมินผลแบบนี้จึงยึดถือคนส่วนใหญ่ในการเปรียบเทียบ โดยพิจารณาจากคะแนนของแต่ละคนกับคะแนนของคนอื่นภายในกลุ่ม

2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ ถือว่า เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ดังนั้นผู้เรียนควรจะเรียนรู้ให้ได้ และเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว คือร้อยละ 80 ของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้

2.2.7.4 ชนิดของการประเมินผล

การประเมินผล สามารถจำแนกตามจุดประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้

4 ชนิดคือ

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Placement Test) เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่จำเป็นในการเรียนต่อไป ผลการประเมินสามารถนำไปกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนให้อยู่ในระดับที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ หรือ นำไปใช้ในการปรับพื้นฐานความรู้เดิมให้มั่นคงขึ้น

นอกจากนั้นการประเมินก่อนการเรียนยังมีประโยชน์อีก 2 ประการ คือเพื่อตรวจสอบว่าจุดประสงค์ข้อใดที่ผู้เรียนรู้แล้วจะได้ตัดออกไปให้ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน หรือใช้เป็นข้อมูลในการจัดกลุ่มผู้เรียนและใช้เป็นพื้นฐานสำหรับเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการเรียนรู้

2. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงผลการเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินในระหว่างที่มีการเรียนการสอนอยู่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน การประเมินผลแบบนี้มีบทบาทในการเสริมกำลังใจแก่ผู้เรียนในแง่ที่ผู้เรียนได้รู้ความก้าวหน้าของตนเองเป็นระยะ

3. การประเมินผลเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Evaluation) เป็นการประเมินที่ครูผู้สอนทำกับผู้เรียนที่มีปัญหาทางวิชาการ เพื่อหาจุดบกพร่องของเด็กและหาสาเหตุของปัญหาการประเมินผลเพื่อวินิจฉัยทำให้การสอนของครูมีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น

4. การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละระยะ เช่น ตอนสิ้นเทอม กลางปี และสิ้นปี เป็นต้น

2.2.7.5 องค์ประกอบของการวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย

1. การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมทางด้านความรู้ทักษะเจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เป็นตัวสำรวจการเลือกใช้เครื่องมือในการทดสอบชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ผลที่ได้จากการวัดผล จะเป็นเชิงปริมาณ เช่น เป็นคะแนนหรือเป็นค่าร้อยละ ซึ่งยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไรจนกว่าจะมีการประเมิน

2. การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไรเมื่อนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ 70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยตั้งเกณฑ์ไว้ว่าหากได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านการทดสอบ เพราะฉะนั้นผู้เรียนคนนั้นถือว่าผ่านการทดสอบการประเมินผลจะออกมาในเชิง

คุณภาพ เช่น สอบผ่านหรือไม่ผ่านหรือแบ่งเป็นระดับ 4 3 2 1 0 คือ ดีมาก ดีปานกลาง พอใช้ และต้องแก้ไข เป็นต้น หน้าที่สำคัญของการวัดผล และการประเมินผลทางการศึกษา จะต้องให้สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการสอนการวัดผลและการประเมินผล จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการออกแบบการเรียนการสอน 4 อย่าง คือ

2.1) การวิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหาวิชา การวิเคราะห์นี้ต้องอาศัยผู้ชำนาญในสาขาวิชา ช่วยวิเคราะห์ขอบเขตในรูปของความสามารถในทางปฏิบัติในเนื้อหาวิชานั้น ซึ่งอาจให้ตัวอย่างในรูปของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์เช่นนี้ถ้าหากกระทำก่อนการสอนจะช่วยทำให้ได้แนวการออกแบบทางด้านการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและการประเมินที่ตรงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

2.2) การวินิจฉัยคุณลักษณะของผู้เรียน การดำเนินงานในขั้นนี้จะเป็นการวัดพฤติกรรมที่นักเรียนมีก่อนการเรียนการสอน เพื่อดูว่าเขามีสิ่งที่ผู้สอนตั้งใจจะให้เขาเรียนรู้แล้วเพียงใด เขามีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้เพียงใด และเขามีคุณลักษณะเฉพาะที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในรูปแบบใด ผลการวัดผลและประเมินเหล่านี้จะเป็นข้อมูลทางด้านพฤติกรรมหรือความสามารถก่อนการเรียนการสอน

2.3) การออกแบบการจัดสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา หลังจากที่ได้ทราบถึงเรื่องราวที่ให้มีการเรียนรู้และทราบถึงคุณลักษณะของผู้เรียนแล้ว ก็จะเป็นการออกแบบสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนการสอนจริง การออกแบบสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนคือ การกำหนดสภาพเฉพาะที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้ก้าวหน้าไปจากทักษะพื้นฐานที่มีอยู่ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดหลังจากการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนนี้ จะต้องเป็นการเสริมแรงและส่งผลย้อนกลับให้ผู้เรียน ได้ทราบระยะถึงผลของการเรียนตลอดเวลาว่าเรื่องใดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ตามจุดประสงค์ การส่งผลย้อนกลับก็ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในความสำเร็จ ซึ่งคุ้มค่าความพยายามที่ได้ทุ่มเทให้หากมีเรื่องใดที่เขาไม่ประสบความสำเร็จ

2.4) การประเมินผลที่เกิดจากการเรียนรู้กิจกรรมสุดท้ายซึ่งเป็นการประเมินผลหลังการเรียนรู้ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้เพียงใด หากผลการวัดปรากฏว่าผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดก็เรียกได้ว่า มีความรอบรู้ในเป้าหมายของการเรียนการสอน การตีความหมายผลการวัดอาจเป็นในรูปอิงเกณฑ์ หากการวัดได้กระทำหลังจากจบหน่วยย่อย นอกจากนั้นผลการวัดยังนำมาใช้เพื่อจำแนกความแตกต่างในความรู้ความสามารถของผู้เรียนในกลุ่มอีกด้วย

2.3 ข้อมูลวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

2.3.1 ประวัติของสถานศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี (<http://www.spvc.ac.th/>, 4 มีนาคม 2559)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี เดิมชื่อโรงเรียนช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างสตรีสุพรรณบุรี และเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2525 ได้รับคำสั่งเลื่อนฐานะเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2484 หลักสูตร 2 ปี เรียกว่าประโยคมัธยมอาชีวศึกษาตอนต้น

ปี 2495 เปิดสอนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เรียน 5 ปี (มัธยมศึกษาตอนต้น 2 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี)

ปี 2501 เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง

ปี 2519 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอน สาขางานพาณิชยการเพิ่มอีก 1 สาขางาน

ปี 2522 ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนภาคคนอกเวลา สาขางานพาณิชยการ 1 ห้องเรียน และรับนักเรียนชายเข้าเรียนเป็นปีแรก

ปีการศึกษา 2524 ปรับเปลี่ยนหลักสูตร ปวช. 2524 ได้รับอนุมัติเปิดสอนสาขางานวิชาศิลปหัตถกรรม (สาขางานศิลปประยุกต์) เพิ่มขึ้นอีก 1 สาขางาน ตามหนังสือที่ ศธ. 0908/289 ลงวันที่ 4 เมษายน 2524 รับนักเรียนชายและหญิง นักเรียนชายเริ่มเรียนวิชาทหาร (ร.ด.)

ปีการศึกษา 2525 เปิดสอนหลักสูตร ปวท. บริหารธุรกิจ สาขางานวิชาการบัญชี ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2525 ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2525

ปีการศึกษา 2526 เปิดสอนระดับ ปวส. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขางานวิชาการบัญชี รับนักศึกษา จำนวน 40 คน

ปีการศึกษา 2526 วิทยาลัยได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษาดีเด่นของกรมอาชีวศึกษา

ปีการศึกษา 2530 ปรับเปลี่ยนหลักสูตร ปวช. 2530 โดยกำหนดให้ 1 ปีการศึกษา เรียน 4 ภาคเรียน

ปีการศึกษา 2531 ได้รับรางวัลสถานศึกษาเร่งรัดพัฒนาดีเด่นของกรมอาชีวศึกษา

ปีการศึกษา 2533 ปรับเปลี่ยนหลักสูตร ปวช. 2533

ปีการศึกษา 2534 เปิดสอนสาขางานวิชาการถ่ายภาพ ในคณะวิชาศิลปหัตถกรรมอีก 1
สาขางาน

ปี การศึกษา 2538 เปลี่ยนชื่อเป็นสาขางานวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและวีดิทัศน์

ปีการศึกษา 2534 วิทยาลัยได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษา รางวัลพระราชทาน
ระดับอุดมศึกษา

ปีการศึกษา 2537 วิทยาลัยได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษาดีเด่นของกรมอาชีวศึกษา

ปีการศึกษา 2538 ขอยุบสาขางานการบัญชี (ระดับ ปวท.) ไม่เปิดสอน และได้ขออนุมัติ
เปิดสอน ปวส. สาขางานวิชาการเลขานุการ

ปีการศึกษา 2538 เปิดสอนหลักสูตร ปวช. 2538

ปีการศึกษา 2539 เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ทวิภาคี ธุรกิจสถานพยาบาล ร่วมกับ
สถานประกอบการ โรงพยาบาลศุภมิตร

ปีการศึกษา 2540 ปรับเปลี่ยนหลักสูตร 2536 มาเป็น ปวส. 2540

ปีการศึกษา 2541 รับนักเรียน นักศึกษา ตามแผนรับของกรมและตรงตามหลักของ
สถานศึกษาที่จะรับได้ และเมื่อภาวะประเทศอยู่ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ เงินงบประมาณจัดสรร
ให้น้อยลง จึงต้องลดคาบสอน ชั่วโมงสอนในเวลาครูอาจารย์มีมากขึ้น แก้ปัญหาโดยครูจ้างสอน

ปีการศึกษา 2542 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ใช้ 19 สิงหาคม 2542

ปีการศึกษา 2543 ดำเนินการจัดทำธรรมนูญสถานศึกษาและการประกันคุณภาพ
สถานศึกษา

ปีการศึกษา 2543 เปิดสอนระดับ ปวส. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ รับนักเรียนที่จบ ม. 6 ปวช.
ต่างสาขา และผู้มีวุฒิเทียบเท่าเพิ่ม 1 ห้องเรียน

ปีการศึกษา 2544 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2538 และ ปวส.
2540

ปีการศึกษา 2545 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2538 ปวช.
2545 และ ปวส. 2540

ปีการศึกษา 2546 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2538 และ ปวช.
2545 ปรับปรุง 2546 และ ปวส. 2540, 2546

ปีการศึกษา 2547 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2545 ปรับปรุง
2546 และ ปวส. 2546

ปีการศึกษา 2548 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2545
 ปวช. 2545 ปรับปรุง 2546 และ ปวส. 2546 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. เทียบโอน
 ประสบการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษา

ปีการศึกษา 2549 เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. โดยใช้หลักสูตร ปวช. 2545
 ปวช. 2545 ปรับปรุง 2546 และ ปวส. 2546

ปีการศึกษา 2549 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา
 คอมพิวเตอร์กราฟิก

ปีการศึกษา 2552 ได้รับรางวัลสถานศึกษาแบบอย่างการจัดการกระบวนการเรียนการ
 สอบ และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี พ.ศ. 2552

ปีการศึกษา 2552 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการ
 โรงแรมและการท่องเที่ยว สาขางานการท่องเที่ยว

ปีการศึกษา 2553 ได้รับรางวัลเหรียญทอง สถานศึกษาแบบอย่างการจัดการกระบวนการ
 เรียนการสอน และการบริหารสถานศึกษาตามนโยบายสถานศึกษา 3D ประจำปี พ.ศ. 2553

ปีการศึกษา 2553 ได้มาตรฐานการสุขาภิบาลอาหาร ระดับดีมาก

ปีการศึกษา 2554 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและปฏิบัติการอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน
 นักศึกษา

ปีการศึกษา 2555 ได้รับรางวัลเหรียญทอง ระดับชาติ การประกวดการจัดการ
 สถานศึกษาที่เรียนรู้เทคโนโลยีเฉพาะทาง ชื่อผลงาน “Smart Lab 235 SPVC”

2.3.2 ขนาดที่ตั้ง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 279 ถนนพระพินวษา ตำบลท่าพี่เลี้ยง
 อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์ 0-3551-1355 โทรสาร 0-3552-4022 หรือทางเว็บไซต์ที่
 www.spvc.ac.th โดยมีเนื้อที่ทั้งหมด 5 ไร่ 1 งาน 51 ตารางวา ที่ดินส่วนใหญ่เป็นวัดร้างหลวง
 และวัดจำปา ซึ่งทางวิทยาลัยฯ ต้องจ่ายค่าเช่าให้กรมศาสนาทุกปี โดยมีอาณาบริเวณ ดังนี้

ทิศเหนือ	จรด	อาคารเอกชน
ทิศใต้	จรด	ถนนกุมารทอง
ทิศตะวันออก	จรด	ถนนขุนไกร
ทิศตะวันตก	จรด	ถนนพระพินวษา

2.3.3 ประวัติการจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 279 ถนนพระพินวษา ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72000 โทรศัพท์ 035- 511355 โทรสาร 035-524022 Websites : <http://www.spvc.ac.th> E-mail : spvc.data@gmail.com

- พ.ศ. 2493 ได้รับเงินงบประมาณให้สร้างอาคารเรียนใหม่ เป็นอาคารไม้โดยสร้างติดด้านถนนพระพินวษา
- พ.ศ. 2495 ได้รับนักเรียนประจำ โดยดัดแปลงอาคารเรียนหลังเก่าที่ได้รับโอนจากโรงเรียน วรรณสุตศึกษาลัย มาเป็นเรือนนอนของนักเรียนประจำ ในระยะนี้ทางโรงเรียนเปิดสอนนักเรียน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ
- พ.ศ. 2496 ได้รับงบประมาณให้สร้างอีกหลังหนึ่ง อาคารหลังนี้สร้างติดถนนพระพินวษาคู่กับ อาคารหลังแรก
- พ.ศ. 2502 ได้สร้างอาคารเรือนไม้ 2 ชั้น ทางด้านหลังของโรงเรียน และบ้านพักครูอีก 1 หลัง
- พ.ศ. 2510 ได้รับคำสั่งยกเลิกชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายอาชีพ โดยให้ทำการสอนเฉพาะระดับ อาชีวศึกษาชั้นสูงเท่านั้น (เปิดรับผู้จบ ม.6 ถึง มศ. 3)
- พ.ศ. 2509 - 2511 ทางโรงเรียนติดต่อบริษัทเครื่องพิมพ์ดีดของโรงเรียนพิพิธพิมพ์ ให้นักเรียนฝึกหัดพิมพ์ดีด ทั้งได้เปิดสอนพิมพ์ดีดหลักสูตรระยะสั้น และปรับปรุงการเรียนการสอนทุกด้านจนกระทั่งกรมอาชีวศึกษาได้คัดเลือกให้เป็นศูนย์โครงการปรับปรุงโรงเรียนการช่างสตรี ในภาคกลาง
- พ.ศ. 2519 ได้สร้างอาคารคหกรรม 1 หน่วย ลักษณะเป็นตึก 2 ชั้น และเปิดใช้เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2520
- พ.ศ. 2521 ได้สร้างอาคารเรียนอีก 1 หลัง เป็นตึก 3 ชั้น โดยรื้ออาคารหลังที่เป็นเรือนนอนออก เพื่อสร้างตึกหลังนี้แทน และได้เลิกรับนักเรียนประจำ ตั้งแต่ พ.ศ. 2515 ได้รับเงิน งบประมาณ สร้างอาคารคหกรรมเพิ่มเติมอีก 2 หน่วย เป็นตึก 2 ชั้น ต่อจากหน่วยแรกและเปิดใช้เมื่อต้นปีการศึกษา 2522

- พ.ศ. 2523 ได้รับเงินงบประมาณสร้างบ้านพักครูแบบแฟลต 4 หน่วย
- พ.ศ. 2526 ได้รับเงินงบประมาณสร้างอาคารเรียน 4 ชั้น โดยรื้ออาคารเรียน ด้านหลังและบ้านพักครู 1 หลัง
- พ.ศ. 2528 ได้สร้างบ้านพักครูแบบแฟลต 16 หน่วย
- พ.ศ. 2530 ได้สร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการ 4 ชั้น โดยชั้นล่างเป็นหอประชุมและโรงอาหารได้สร้างอาคาร 1 หลัง ค่าวัสดุก่อสร้างใช้เงินบำรุงการศึกษาให้นักการภารโรง ก่อสร้างอาคารนี้เป็นห้องปฏิบัติการเบเกอรี่
- พ.ศ. 2531 สร้างพระพุทธรูปประจำสถานศึกษา พร้อมทั้งประดิษฐานด้วยเงินบริจาค จัดตั้งมูลนิธิอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
- พ.ศ. 2535 สร้างศาลาพักผ่อนผู้ปกครอง 1 หลัง โดยคนงานภารโรงเป็นผู้ดำเนินการสร้าง ใช้เงินบำรุงการศึกษาซื้อวัสดุ นอกจากนี้วิทยาลัย ฯ ได้ทำการต่อเติมอาคารเรียนและปฏิบัติการ (อาคาร 4)
- พ.ศ. 2539 วิทยาลัย ฯ ได้ทำการรื้อถอนอาคารคหกรรม 2 ชั้น และก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการ คหกรรมชั้นใหม่ เป็นอาคาร 6 ชั้น เปิดใช้ในปีการศึกษา 2540
- พ.ศ. 2545 ดำเนินการกันห้องบริเวณด้านห้องสมุด เพื่อทำให้เป็นห้องสืบค้นทาง Internetปรับปรุงป้ายบอกหมวดหมู่หนังสืออ้างอิง มุม ม.ส.ธ. และวารสารเย็บเล่ม เปิดให้บริการห้อง Internet ในวันที่ 1 สิงหาคม 2545 เพื่อให้นักเรียนทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยได้รับบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 20 ชุด จาก ฯพณฯ บรรหาร - แจ่มใส ศิลปะอาชา ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2545
- พ.ศ. 2547 ดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองและห้องโฮมเธียเตอร์ ณ ชั้น 6 อาคารเฉลิมพระเกียรติได้สร้างห้องประชาสัมพันธ์และห้องพักอาจารย์
- พ.ศ. 2548 จัดตั้งศูนย์ OTOP PRODUCT CENTER เพื่อเผยแพร่สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดใกล้เคียง ดำเนินการก่อสร้างฐานพระวิษณุกรรม และกันห้องใต้อาคารเฉลิมพระเกียรติ สำหรับเป็นที่ประชุมของนักเรียน นักศึกษา

- พ.ศ. 2549 สร้างหุ่นยนต์ประจำตัวนักเรียน นักศึกษา และแสดงข้อมูลนักเรียน นักศึกษาผ่านบัตรประจำตัวนักเรียน นักศึกษา ดำเนินการก่อสร้างหลังคาคลุมสนามกีฬา และปรับปรุงหลังคาลานอเนกประสงค์
- พ.ศ.2550 ดำเนินการปรับปรุงฐานที่ตั้งเสาธงชาติให้มีความสวยงามมั่นคง สมความภาคภูมิใจในความเป็นไทย
- พ.ศ. 2551 ดำเนินการก่อสร้างห้องประชุมสร้อยอินทนิล บริเวณใต้อาคารเฉลิมพระเกียรติ
- พ.ศ. 2552 ดำเนินการปรับทัศนียภาพสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนและดำเนินการปรับปรุงที่รับประทานอาหารสำหรับ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในบริเวณโรงอาหาร
- พ.ศ. 2554 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและปฏิบัติการอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา

2.3.4 วิสัยทัศน์

ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาด้านธุรกิจและบริการ ตามคุณวุฒิวิชาชีพ

2.3.5 พันธกิจ

จัดและส่งเสริมการเรียนรู้ ฝึกอบรมวิชาชีพด้านธุรกิจและบริการให้มีคุณภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพด้านธุรกิจและบริการอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
วิจัย สร้างนวัตกรรม พัฒนาองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาอาชีพด้านธุรกิจและบริการ
จัดระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดี

สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชนในการจัดการศึกษา

2.3.6 ยุทธศาสตร์

ปฏิรูประบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเชื่อมต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เสริมสร้างโอกาสการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาอย่างเสมอภาค

พัฒนากำลังคนระดับ ปวช. ปวส. และเทคโนโลยี

พัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

จัดอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมความมั่นคงของรัฐ

ผลักดันการบูรณาการการวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา

2.3.7 ปรัชญาวิทยาลัย

ความรู้ดี มีวินัย ใฝ่ใจนักกีฬา

2.3.8 สัญลักษณ์ประจำวิทยาลัย

2.3.9 สีประจำวิทยาลัย

สีเขียว

สีเหลือง

2.3.10 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ประจำปี 2558
 ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลนักศึกษาภาคเรียนที่ 1 ประจำปี 2558

ประเภทวิชา/สาขาวิชา/สาขางาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558							รวม ทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	รวม	ปวส.1	ปวส.2	รวม	
ประเภทวิชาคหกรรม	115	91	59	265	15	22	37	302
1.สาขาวิชาคหกรรม								
1.1 สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น	15	10	-	25	-	-	-	25
1.2 สาขางานอาหารและโภชนาการ	45	40	38	123	-	-	-	123
1.3 สาขางานธุรกิจอาหาร	40	31	15	86	-	-	-	86
1.4 สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์	15	10	6	31	-	-	-	31
2. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	-	-	-	-	15	11	26	26
3. สาขาวิชาคหกรรมการบริการ	-	-	-	-	-	11	11	11
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	310	320	287	917				917
1. สาขาวิชาพาณิชยกรรม								
1.1 สาขางานการบัญชี	80	144	110	334	-	-	-	334
1.2 สาขางานการตลาด	40	28	40	108	-	-	-	108
1.3 สาขางานธุรกิจค้าปลีก	40	29	13	82	-	-	-	82
1.4 สาขางานการเลขานุการ	40	24	42	106	-	-	-	106
1.5 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	110	95	82	287	-	-	-	287
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ					165	209	374	374
1. สาขาวิชาการบัญชี	-	-	-	-	40	52	92	92
2. สาขาวิชาการตลาด	-	-	-	-	20	34	54	54
3. สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	20	18	38	38
4. สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	-	-	-	-	20	52	72	72
5. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	-	-	40	53	93	93
6. สาขาวิชาการท่องเที่ยว	-	-	-	-	25	-	25	25
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	80	71	44	195				195
1. สาขาวิชาการโรงแรม	40	43	23	106	-	-	-	106
2. สาขาวิชาการท่องเที่ยว	40	28	21	89	-	-	-	89
ประเภทวิชาศิลปกรรม	40	42	38	120				120
1. สาขาวิชาศิลปกรรม								
1.1 สาขางานการออกแบบ	20	17	18	55	-	-	-	55
1.2 สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต	20	25	20	65	-	-	-	65
รวมทั้งสิ้น	545	524	428	1,497	180	231	411	1,908

ที่มา : วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี (<http://www.spvc.ac.th/>, 4 มีนาคม 2559)

2.4 ข้อมูลทั่วไปของสาขางานวิชาอาหารและโภชนาการ

2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสาขางานวิชาอาหารและโภชนาการ

สาขางานวิชา อาหารและโภชนาการ,สาขางานธุรกิจอาหาร ตั้งอยู่ที่อาคาร 2 (ตึกอาคารเฉลิมพระเกียรติ) สำนักงานห้องพัสดุ คุณครูของสาขางานวิชาอาหารและโภชนาการ,สาขางานธุรกิจอาหาร ตั้งที่ชั้น 2 และมีจำนวนห้องเรียนของสาขางานวิชา ทั้งหมด จำนวน 3 ห้องดังนี้

สำนักงานห้องพัสดุของสาขางานวิชา อาหารและโภชนาการ ตั้งอยู่ชั้น 2 อาคารเฉลิมพระเกียรติ

ห้องปฏิบัติการอาหาร ตั้งอยู่ชั้น 2 (ห้อง 221)

ห้องปฏิบัติอาหาร ตั้งอยู่ชั้น 2 (ห้อง 222)

ห้องปฏิบัติอาหาร ตั้งอยู่ชั้น 2 (ห้อง 223)

2.4.2 ประวัติของสาขางานอาหารและโภชนาการ

สาขางานวิชา อาหารและโภชนาการ,สาขางานธุรกิจอาหารเป็นสาขางานวิชาที่เปิดสอนในคณะวิชา คณะกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเปิดทำการสอนเริ่มแรก ปีการศึกษา 2519 เปิดระดับ ปวช.ต่อมาได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน

ปีการศึกษา 2545 มีเรียนนักศึกษาในระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

1. ระดับชั้น ปวช. 3	จำนวน 2 ห้อง
2. ระดับชั้น ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2546 มีเรียนนักศึกษาในระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

1. ระดับชั้น ปวช. 1	จำนวน 2 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 2	จำนวน 2 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 3	จำนวน 2 ห้อง
2. ระดับชั้น ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2547 มีเรียนนักศึกษาในระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

ปีการศึกษา 2552 มีเรียนนักศึกษาระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

1. ระดับชั้น ปวช. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 2	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 3	จำนวน 1 ห้อง
2. ระดับชั้น ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2553 มีเรียนนักศึกษาระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

1. ระดับชั้น ปวช. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 2	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 3	จำนวน 1 ห้อง
2. ระดับชั้น ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2554 มีเรียนนักศึกษาระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

1. ระดับชั้น ปวช. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 2	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวช. 3	จำนวน 1 ห้อง
2. ระดับชั้น ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับชั้น ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2555 มีนักเรียนนักศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับ ปวช. 1	จำนวน 2 ห้อง
ระดับ ปวช. 2	จำนวน 2 ห้อง
ระดับ ปวช. 3	จำนวน 1 ห้อง
2. ระดับ ปวส. 1	จำนวน 1 ห้อง
ระดับ ปวส. 2	จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2556 มีนักเรียนนักศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับ ปวช. 1	จำนวน 2 ห้อง
ระดับ ปวช. 2	จำนวน 2 ห้อง
ระดับ ปวช. 3	จำนวน 2 ห้อง

2. ระดับ ปวส. 1 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวส. 2 จำนวน 1 ห้อง

ปีการศึกษา 2557 มีนักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้

สาขาอาหารและโภชนาการ

1. ระดับ ปวช. 1 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวช. 2 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวช. 3 จำนวน 1 ห้อง

2. ระดับ ปวส. 1 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวส. 2 จำนวน 1 ห้อง

สาขาธุรกิจอาหาร

ระดับ ปวช.1 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวช. 2 จำนวน 1 ห้อง

ระดับ ปวช. 3 จำนวน 1 ห้อง

2.4.3 ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของสาขางานวิชาอาหารและโภชนาการ

2.4.3.1 ปรัชญา (Philosophy)

ก้าวหน้าทางวิชาการ เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ

2.4.3.2 วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งให้บริการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนมีศักยภาพตามความต้องการของชุมชน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก้าวทันเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรมและมุ่งพัฒนาบุคลากร นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนนำเทคโนโลยีรวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านคุณภาพมาตรฐาน การศึกษา และสร้างคุณค่าที่ดีต่อสังคมส่วนรวมอย่างมีความสุข

2.4.3.3 พันธกิจ (Mission)

1) จัด และ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน

2)สร้างเครือข่ายความร่วมมือและขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพบริหารสังคม (ชุมชน,องค์กร,สถานศึกษาอื่น)

3)ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมงานวิจัยให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาองค์ความรู้

4) พัฒนาศักยภาพระบบบริหารจัดการตามหลักประชาธิปไตยและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.4.3.4 เป้าประสงค์ (Goal)

1)ผู้เรียนสาขาอาหารและโภชนาการ,ธุรกิจอาหารส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่นสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ห้องสมุดป้ายนิเทศ

2)สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาธุรกิจอาหาร จัดการศึกษาในระดับ ปวช. ปวส. โดยมีการวางแผนพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้มีคุณภาพ

3)สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาธุรกิจอาหารมีการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติ ใช้ประกอบอาชีพได้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4)สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาธุรกิจอาหารส่งเสริมให้ครู-อาจารย์แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.4.3.5 จำนวนข้าราชการและครูจ้าง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 จำนวนข้าราชการและครูจ้างจำแนกตามสถานภาพ เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง

แผนกวิชา	จำนวน (คน)	สถานภาพ			เพศ		วุฒิการศึกษา				ตำแหน่ง ผู้บริหาร/ครู			
		ข้าราชการ	พนักงาน	อัตราจ้าง	ชาย	หญิง	ป.เอก	ป.โท	ป.ตรี	ต่ำกว่า	ครูผู้ช่วย	ครูชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ
อาหารและโภชนาการ	6	4	-	2	3	3	-	1	4	-	-	1	1	-
รวม	6	4	-	2	3	3	-	1	4	-	-	1	1	-

2.4.3.6 แหล่งเรียนรู้ ภายในและภายนอกสถานศึกษา

1) ภายในสถานศึกษา

การค้นคว้าข้อมูลการทำรายงานของผู้เรียนในรายวิชา ห้องสมุด วอศ.สพ.

การสืบค้นข้อมูลทาง internet ห้องเรียนของวิทยาลัยฯ

โครงการกิจกรรมชมรมวิชาชีพอาหารและโภชนาการ ห้อง 221, 222, 223

ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองด้านภาษาอังกฤษ ห้อง Self วอศ.สพ.

2) ภายนอกสถานศึกษา

โครงการส่งเสริมความรู้ศึกษาดูงานสถานประกอบการ ณ อิมแพค เมืองทองธานี

2.4.3.7 สถานประกอบการที่ร่วมมือกับแผนกวิชาอาหารและโภชนาการในการพัฒนา

ผู้เรียน สถานประกอบการนักเรียนฝึกงาน ภาคเรียนที่ 1/2557 มี 10 แห่ง ดังนี้

1)โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี

2)โรงเรียนเทศบาล 2 วัดปราสาททอง

3)โรงเรียนเทศบาล 3 วัดไชนาวาส

4)โรงเรียนเทศบาล 4 วัดศรีบัวบาน

5)บริษัทไออิชิ กรุ๊ป จำกัด

6)วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

7) โรงแรม ศรีอุทองแกรนด์

8)โรงแรมโนโวเทล กรุงเทพ ฯ บางนา

9)โรงแรมโนโวเทล กรุงเทพ ฯ อิมแพค

10)วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี (one College One Product)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี (แผนกวิชาการอาหารและโภชนาการ)

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม

2.5.1 หลักเกณฑ์การใช้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

2.5.1.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำ แก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.5.1.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาค ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษา หรือสถาบันการอาชีวศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

2.5.1.3. หน่วยกิต ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต คิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ดังนี้

รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

รายวิชาที่ใช้ในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต
การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต

การทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.5.1.4 โครงสร้าง โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช

2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

หมวดวิชาทักษะชีวิต

- กลุ่มวิชาภาษาไทย
- กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

- กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน
- กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ
- กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก
- ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ
- โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

หมวดวิชาเลือกเสรี

กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดกำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตามความเหมาะสมของภูมิภาค ตามยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษา

หรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.5.1.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจาก que ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยากร รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐโดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้ โดยใช้เวลารวมกับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.5.1.6 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าบูรณาการความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้า การวางแผน การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ การดำเนินงาน การประเมินผลและการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้น ๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าวต้องดำเนินการดังนี้

3) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชา ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ กรณีที่ใช้รายวิชาเดียวหากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะ

วิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มี ชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

3) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.5.1.7 การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตามจุดหมายของหลักสูตร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึก จัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและการประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนำรายวิชาที่อื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดร่วมด้วยก็ได้

2.5.1.8 การเข้าเรียน ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.5.1.9 การประเมินผลการเรียน เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.5.1.10 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1)สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์การทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการทะนุบำรุงขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ทั้งนี้สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.5.1.11 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

2.5.1.12 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ สาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อทั้งนี้ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.5.1.13 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาการประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการการพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.5.1.14 การประกันคุณภาพหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกัน

คุณภาพไว้ให้ชัดเจน อย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

การบริหารหลักสูตร

ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา

ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก 5 ปี

2.5.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

2.5.2.1 จุดประสงค์สาขาวิชา

เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษา และพลศึกษา ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพอาหารและโภชนาการให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

เพื่อให้มีความรู้และทักษะในหลักการและกระบวนการงานพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอาหารและโภชนาการ

เพื่อให้มีความรู้และทักษะในงานผลิตและบริการทางอาหารและโภชนาการตามหลักการและกระบวนการ ในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาหารและโภชนาการในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น เพื่อให้สามารถเลือก/ใช้/ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในงานอาชีพอาหารและโภชนาการ

เพื่อให้มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทนมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ต่อด้านความรุนแรงและสารเสพติด สามารถพัฒนาตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.5.3 มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย

2.5.3.1 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้แก่ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริตความกตัญญูกตเวที ความอดกลั้น การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน การมีจิตสำนึก และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม เป็นต้น

พฤติกรรมลักษณะนิสัย ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรักสามัคคี ชยัน ประหยัด อดทน การพึ่งตนเอง เป็นต้น

ทักษะทางปัญญา ได้แก่ ความรู้ในหลักทฤษฎี ความสนใจใฝ่รู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เป็นต้น

2.5.3.2 ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

สื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

แก้ไขปัญหาในงานอาชีพโดยใช้หลักการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ปฏิบัติตามตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมทางสังคมและสิทธิหน้าที่พลเมือง

พัฒนาบุคลิกภาพและสุขอนามัยโดยใช้หลักการและกระบวนการด้านสุขศึกษาและพลศึกษา

2.5.3.3 ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

วางแผน ดำเนินงาน จัดการงานอาชีพตามหลักการและกระบวนการ โดยคำนึงถึงการบริหารงานคุณภาพ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม หลักอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
ปฏิบัติงานพื้นฐานอาชีพตามหลักและกระบวนการ
สื่อสาร แสวงหาความรู้ เสริมสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับเทคนิค
ในงานอาชีพ

ประยุกต์ใช้หลักการพื้นฐานงานคหกรรมเพื่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ
อาหารและโภชนาการและใช้ในชีวิตประจำวัน

เลือกใช้และ / หรือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงาน

ใช้หลักโภชนาการและหลักสุขาภิบาลในการประกอบอาหารและแปรรูป
อาหาร และปฏิบัติการประกอบอาหารและแปรรูปอาหาร

บริการอาหารและเครื่องดื่มตามหลักการ

พัฒนางานอาชีพการประกอบอาหารและโภชนาการ

ประยุกต์ใช้ศิลปะและเทคโนโลยีในการออกแบบและจัดตกแต่งอาหาร

2.5.4 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชา คหกรรมสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาคหกรรมสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

2.5.4.1 หมวดวิชาทักษะชีวิต ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาไทย (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)

กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)

กลุ่มวิชาสังคมศึกษา (ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)

กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)

2.5.4.2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต

กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน	(18 หน่วยกิต)
กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ	(24 หน่วยกิต)
กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต)
ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)

2.5.4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

2.5.4.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นรินทร์ ภัคดี (2550) ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรีเขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรีเขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1 จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีเชฟเฟ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) นักเรียน นักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรีเขต 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักเรียน นักศึกษาที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) นักเรียน

นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ด้านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอนด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากรูวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้าน จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการจัดบริการของวิทยาลัย และด้านการวัดผลประเมินผล โดยจำแนกตาม เพศระดับชั้นที่เรียน สาขางานที่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 348 คน ได้มาด้วยการเลือกตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการทางเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน ระดับปานกลางจำนวน 1 ด้าน ด้านระดับมากเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยคือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านที่อยู่ระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดบริการของวิทยาลัย 2) นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการจัดบริการของวิทยาลัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่เรียนสาขาต่าง ๆ มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านการจัดการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมชาย บุญสุน (2555) ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อคือ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มี ต่อการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยจำแนกตาม อายุ พรรษา สถานภาพ และชั้นปี 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1- 4 จำนวน 316 รูป การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และ ANOVA ผลของการวิจัย พบว่า ด้านเนื้อหาการเรียน นิสิตให้ความพึงพอใจเป็นอย่างมากต่อการที่ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาจากบทเรียนไปแหล่งอื่น ๆ ได้ดีและการที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตสามารถเสนอแนะในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะทำให้นิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนหนังสือ ด้านการเรียนการสอน นิสิตให้ความพึงพอใจต่อการที่ผู้สอนมีรูปแบบบทเรียนกระตุ้นความสนใจของนิสิตได้เป็นอย่างดีนอกจากนี้ผู้สอนยังมีการจัดเตรียมกระบวนการเรียน การสอน การจัดห้องเรียนการเตรียมความรู้ ใช้ตำราประกอบการเรียน และมีทักษะในการสอนแบบ ต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียน นิสิตให้ความพึงพอใจต่อผู้สอนในการที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ ชักจูงใจให้นิสิตมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อะไร และเข้า ร่วมกิจกรรม ด้านการใช้สื่อ ตามความคิดเห็นของนิสิต พบว่า ผู้สอนมีการใช้สื่อการสอน จำพวก โสตทัศนวัสดุเพื่อเราความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น ด้านแหล่ง

เรียนรู้ที่แนะนำศึกษาด้วยตนเอง ผลการศึกษาพบว่า การที่มหาวิทยาลัยมี แหล่งเรียนรู้ได้ด้วยตนเองก่อให้เกิดการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องแก่นิสิต นอกจากนี้ นิสิต ยังให้ความสนใจพอใจต่อการที่มหาวิทยาลัยมีอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึงห้องปฏิบัติการมี ห้องสมุดที่สมบูรณ์และตำราที่เป็นภาษาของตนเอง ด้านวัดผลและประเมินผล ตามความคิดเห็นของนิสิตพบว่า ผู้สอนมีการประเมินผลที่มีความหลากหลาย และมีการวัดผลการเรียนการสอนโดยจะทำการวัดผลเป็นระยะๆ ให้ติดต่อกัน เพื่อให้เกิดความสนใจ ตั้งใจเรียนและยังเป็นการวัดความเข้าใจของนิสิต เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีอายุ ระดับชั้นที่ศึกษา และพรรษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่อยู่ในคณะที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่ต่างกัน ส่วนแนวทางจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คือ 1) ควรจัดอาจารย์เข้าสอนให้ตรงตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาหรือเชิญอาจารย์ พิเศษที่ตรงสาขาวิชานั้นๆ มาช่วยสอน 2) อาจารย์ควรทบทวนเนื้อหาวิชาที่สอนศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยต่อ เหตุการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ 3) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรพิจารณาความเหมาะสมด้านเวลา 4) ควรมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสอนบ้าง

สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการบริหารจัดการหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่มีเพศ แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาอายุที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงอายุของนักศึกษาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ไม่ห่างกันนัก แม้จะมี นักศึกษา กศ.บป. ร่วมด้วย แต่ก็ได้ต้องการอะไรมากกว่าที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ หรืออาจต้องการ แต่ไม่แสดงออกโดยตรง และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ศึกษาในชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเจ้าหน้าที่ และบุคลากร แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ได้รับประโยชน์ และปัญหาจากหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ต่างกัน บวกกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปีนั้น มีระบบความคิดแตกต่างกัน

จันทนา พาณิชตระกูล (2548) ศึกษาเรื่อง การบริการจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของ นักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการ สถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความ พึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่ กำลังศึกษาในระดับชั้นแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา แตกต่างกัน

ยอดขวัญ กุลเกตุ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านการบริหารจัดการคณะวิชาบริหารธุรกิจที่มี ผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1)พฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา เลือกเรียนคณะวิชาบริหารธุรกิจเพราะสนใจ และชอบเป็นการส่วนตัว เดินทางมาศึกษาโดยรถประจำทาง เพราะการคมนาคมสะดวก เข้าร่วมกิจกรรมของคณะ เป็น บางครั้งและทำการบ้านทุกครั้ง 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์เรียนรู้ และ ด้านวัดผลและประเมินผลมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก และ3) ผู้ปกครอง นักเรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน คือ อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอิสระ มี ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ธรรณิศวรร จิตขวัญ (2542) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการ บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2558 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 1,908 คน (<http://www.spvc.ac.th/>, 4 มีนาคม 2559)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ซึ่งผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 78 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 26 คน รวมเป็นทั้งหมด 104 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
ภาคเรียนที่ 1 ประจำปี 2558

ประเภทวิชา/สาขาวิชา/สาขางาน	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558							รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	รวม	ปวส.1	ปวส.2	รวม	
ประเภทวิชาคหกรรม	115	91	59	265	15	22	37	302
1.สาขาวิชาคหกรรม								
1.1 สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น	15	10	-	25	-	-	-	25
1.2 สาขางานอาหารและโภชนาการ	45	40	38	123	-	-	-	123
1.3 สาขางานธุรกิจอาหาร	40	31	15	86	-	-	-	86
1.4 สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์	15	10	6	31	-	-	-	31
2. สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	-	-	-	-	15	11	26	26
3. สาขาวิชาคหกรรมการบริการ	-	-	-	-	-	11	11	11
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	310	320	287	917				917
1. สาขาวิชาพาณิชยกรรม								
1.1 สาขางานการบัญชี	80	144	110	334	-	-	-	334
1.2 สาขางานการตลาด	40	28	40	108	-	-	-	108
1.3 สาขางานธุรกิจค้าปลีก	40	29	13	82	-	-	-	82
1.4 สาขางานการเลขานุการ	40	24	42	106	-	-	-	106
1.5 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	110	95	82	287	-	-	-	287
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ					165	209	374	374
1. สาขาวิชาการบัญชี	-	-	-	-	40	52	92	92
2. สาขาวิชาการตลาด	-	-	-	-	20	34	54	54
3. สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	20	18	38	38
4. สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	-	-	-	-	20	52	72	72
5. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-	-	-	-	40	53	93	93
6. สาขาวิชาการท่องเที่ยว	-	-	-	-	25	-	25	25
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	80	71	44	195				195
1. สาขาวิชาการโรงแรม	40	43	23	106	-	-	-	106
2. สาขาวิชาการท่องเที่ยว	40	28	21	89	-	-	-	89
ประเภทวิชาศิลปกรรม	40	42	38	120				120
1. สาขาวิชาศิลปกรรม								
1.1 สาขางานการออกแบบ	20	17	18	55	-	-	-	55
1.2 สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟิกอาร์ต	20	25	20	65	-	-	-	65
รวมทั้งสิ้น	545	524	428	1,497	180	231	411	1,908

ที่มา : วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี (<http://www.spvc.ac.th/>, 4 มีนาคม 2559)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาหลักสูตร 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวของลิเกิร์ต (Likert) (ธานีพันธ์, 2551) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires)

3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีสร้าง ดังต่อไปนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ในสาขางานอาหารและโภชนาการ และสาขาธุรกิจอาหารที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวตารางและขอบเขต

ในการออกแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนด และเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.3.2 ศึกษาวิธีเขียน สอบถามนักศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ใน 6 ด้านคือ 1) ด้านเนื้อหาหลักสูตร 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน 6) ด้านการวัดและประเมินผล

3.3.3 สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำเพิ่มเติม

3.3.4 เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาและความเหมาะสมของสำนวนภาษา โดยหาค่าทดสอบสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อด้วยค่า IOC (Item Objective Congruence Index) โดยผลการวิเคราะห์ค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.50-1

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่เรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.3.6 หาค่าตอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.973

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครถึงวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3.4.2 ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาในสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ กระบวนการ และนัดหมายวันเวลาที่สะดวกในการแจกแบบสอบถาม

3.4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาได้ขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอน และชี้แจงนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 สถิติขั้นพื้นฐาน

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามแนวของลิเกิร์ต (Likert) (ภานินทร์, 2551) ได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ
มากที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย ตามแนวของเบสต์ (Best, 1981) เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.5.1.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปเรียบเรียงออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำมาจัดลำดับ

3.5.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.5.2.1 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test

3.5.2.2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (One-way Analysis of Variance) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของของการวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ” ผู้ศึกษาแบ่งการรายงานผลการศึกษา ออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขา
งานอาหารและโภชนาการ
- 4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน
- 4.4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ขั้นตอนที่ 2 การอภิปรายผล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 104)

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ			
	ชาย	22	21.20
	หญิง	82	78.80
2. อายุ			
	16-17 ปี	51	49.00
	18-19 ปี	43	41.30
	20-21 ปี	10	9.70
3. ระดับชั้นปีที่ศึกษา			
	ปวช.2	40	38.50
	ปวช.3	38	36.50
	ปวส.1	15	14.40
	ปวส.2	11	10.60
4. อาชีพของผู้ปกครอง			
	ทำงานหน่วยงานราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	14.40
	ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	11	10.60
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	42	40.40
	เกษตรกรรวม	24	23.10
	อื่นๆ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป และแม่บ้าน	12	11.50

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 104)

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว			
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	12	11.50
	5,001-10,000 บาท	30	28.80
	10,001-15,000 บาท	28	26.90
	15,001-20,000 บาท	13	12.50
	มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	21	20.20

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 104 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน (ร้อยละ 78.80) และเป็นเพศชาย จำนวน 22 คน (ร้อยละ 21.20)

โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 16-17 ปี จำนวน 51 คน (ร้อยละ 49.00) รองลงมา คือ อายุ 18-19 ปี จำนวน 43 คน (ร้อยละ 41.30) และมีอายุระหว่าง 20-21 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 9.70) ตามลำดับ

ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.2 จำนวน 40 คน (ร้อยละ 38.50) รองลงมา ได้แก่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.3 จำนวน 38 คน (ร้อยละ 36.50) อยู่ในระดับชั้น ปวส. 1 จำนวน 15 คน (ร้อยละ 14.40) และน้อยที่สุดกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 จำนวน 11 คน (ร้อยละ 10.60) ตามลำดับ

ทั้งนี้ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 42 คน (ร้อยละ 40.40) รองลงมา ได้แก่ มีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 24 คน (ร้อยละ 23.10) ทำงานหน่วยงานราชการ และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 14.40) มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และเป็นแม่บ้าน จำนวน 12 คน (ร้อยละ 11.50) และน้อยที่สุดมีอาชีพเป็นลูกจ้างหน่วยงานเอกชน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 10.60) ตามลำดับ

และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 30 คน (ร้อยละ 28.80) รองลงมา ได้แก่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 28 คน (ร้อยละ 26.90) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 21 คน (ร้อยละ 20.20)

มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 13 คน (ร้อยละ 12.50) และน้อยที่สุดมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 12 คน (ร้อยละ 11.50) ตามลำดับ

4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยแสดงเป็นภาพรวมและรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้าน

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.20	0.47	มาก
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.21	0.49	มาก
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.27	0.51	มาก
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.89	0.63	มาก
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน	4.07	0.70	มาก
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.12	0.52	มาก
โดยภาพรวม	4.12	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.89 - 4.27$)

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านเนื้อหาหลักสูตร ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านเนื้อหาหลักสูตร

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1.จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร	3.94	0.68	มาก
2.จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร	4.12	0.66	มาก
3.ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา	4.15	0.72	มาก
4.เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.26	0.65	มาก
5.เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน	4.19	0.61	มาก
6.ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท	4.17	0.70	มาก
7.การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของ รายวิชา	4.19	0.67	มาก
8.เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์	4.25	0.69	มาก
9.เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ แต่ละรายวิชา	4.28	0.70	มาก
10.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับความต้องการของสังคม	4.22	0.72	มาก
11.เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.20	0.70	มาก
12.เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.44	0.69	มาก
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.20	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=3.94 - 4.44$)

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี	4.21	0.60	มาก
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	4.34	0.69	มาก
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.28	0.65	มาก
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา	4.22	0.65	มาก
5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน	4.23	0.66	มาก
6. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา	4.13	0.73	มาก
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้า	4.06	0.74	มาก
8. มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน	4.32	0.74	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
9. มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่ นักศึกษาทำ	4.17	0.70	มาก
10. การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นใน การศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก	4.21	0.68	มาก
เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.21	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.06 - 4.34$)

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านผู้สอน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านผู้สอน

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.17	0.70	มาก
2. มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหา และวิธีการสอน	4.25	0.68	มาก
3. อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.31	0.71	มาก
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน	4.23	0.66	มาก
5. มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง	4.31	0.67	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
6. มีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง	4.23	0.73	มาก
7. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา	4.21	0.73	มาก
8. มีความตรงต่อเวลา	4.32	0.77	มาก
9. มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ)	4.33	0.69	มาก
10. สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา	4.23	0.66	มาก
11. มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน	4.26	0.80	มาก
12. มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.26	0.66	มาก
13. ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้	4.35	0.62	มาก
14. ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเอง	4.26	0.67	มาก
15. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.22	0.57	มาก
16. มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู	4.26	0.75	มาก
17. มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา	4.29	0.68	มาก
เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.27	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=4.17-4.35$)

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1.ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน	4.07	0.80	มาก
2.ความสะอาดของห้องน้ำ	3.74	1.01	มาก
3.สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน	4.05	0.76	มาก
4.ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป	3.90	0.78	มาก
5.ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.03	0.86	มาก
6.สถานที่จอดรถมีเพียงพอ	3.52	1.17	มาก
7.ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	4.00	0.80	มาก
8.สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	3.66	0.87	มาก
9.ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	3.96	0.87	มาก
10.สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน	3.92	0.88	มาก
เฉลี่ยรวม ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.89	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52-4.07$)

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามดำเนินงานบริการในการจัดการเรียนการสอน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามดำเนินงานบริการในการจัดการเรียนการสอน

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1.บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่	4.04	0.78	มาก
2.การแต่งกายของเจ้าหน้าที่	4.09	0.83	มาก
3.มารยาทของเจ้าหน้าที่	3.99	0.83	มาก
4.การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่	4.11	0.85	มาก
5.การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	4.01	0.85	มาก
6.การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่	4.16	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม ดำเนินงานบริการในการจัดการเรียนการสอน	4.07	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมดำเนินงานบริการในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=3.99-4.16$)

4.2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1.ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล	4.09	0.71	มาก
2.การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความ เข้าใจชัดเจน	4.14	0.72	มาก
3.การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	4.11	0.74	มาก
4.การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ เนื้อหา	4.21	0.69	มาก
5.คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ	4.12	0.73	มาก
6.ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ	4.17	0.76	มาก
7.ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ ใช้ในการสอบ	4.04	0.76	มาก
8.ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน	4.13	0.73	มาก
เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.12	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X} = 4.04-4.21$)

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามเพศ

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	เพศชาย		เพศหญิง		t- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.20	0.46	4.20	0.48	0.02	0.98
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.91	0.48	3.76	0.44	1.42	0.16
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.08	0.46	3.99	0.49	0.66	0.51
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.75	0.64	3.92	0.62	-1.10	0.27
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน	4.11	0.69	4.05	0.71	0.30	0.76
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.06	0.64	4.14	0.58	-0.57	0.57
โดยภาพรวม	4.01	0.49	4.01	0.48	-0.01	0.99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 เพศกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จากการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า t-Value = -0.01, P = 0.99 แสดงว่าเพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่พบด้านใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงและเพศชายต่างก็มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน

4.3.2 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามอายุ

4.3.2.1 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	16-17 ปี		18-19 ปี		20-21 ปี		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.14	0.43	4.22	0.52	4.43	0.43	1.56	0.22
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.71	0.40	3.82	0.50	4.09	0.32	3.30	0.04*

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	16-17 ปี		18-19 ปี		20-21 ปี		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	3.93	0.45	4.03	0.52	4.32	0.31	2.91	0.06
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.78	0.55	3.96	0.71	4.13	0.57	1.85	0.16
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน	3.96	0.70	4.18	0.69	4.13	0.76	1.21	0.30
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.04	0.55	4.18	0.63	4.33	0.60	1.27	0.29
โดยภาพรวม	3.92	0.43	4.07	0.52	4.24	0.43	2.32	0.10

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.32, P = 0.10 แสดงว่าอายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

4.3.2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	16-17 ปี		18-19 ปี		20-21 ปี		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี	4.08	0.56	4.33	0.64	4.40	0.52	2.58	0.08
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	4.31	0.68	4.33	0.72	4.50	0.71	0.31	0.74
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	0.59	4.28	0.70	4.80	0.42	4.14	0.02*
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา	4.10	0.61	4.23	0.68	4.80	0.42	5.24	0.01*
5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน	4.20	0.60	4.19	0.73	4.60	0.52	1.78	0.18
6. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา	4.08	0.74	4.16	0.72	4.30	0.68	0.44	0.65
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า	3.96	0.69	4.09	0.78	4.40	0.70	1.60	0.21

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	16-17 ปี		18-19 ปี		20-21 ปี		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
8. มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน	4.29	0.76	4.26	0.76	4.70	0.48	1.52	0.22
9. มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ	4.00	0.72	4.30	0.67	4.50	0.53	3.52	0.03*
10. การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่ง ค้นคว้าภายนอก	4.12	0.71	4.26	0.66	4.50	0.53	1.50	0.23
เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.71	0.40	3.82	0.50	4.09	0.32	3.30	0.04*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.30, P = 0.04 แสดงว่าอายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3 การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อที่ 4 การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา และข้อที่ 9 มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.21-4.23

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อายุของนักศึกษา	$\bar{X}$	16-17 ปี	18-19 ปี	20-21 ปี
		4.18	4.28	4.80
16-17 ปี	4.18	-	0.10	0.62*
18-19 ปี	4.28		-	0.52
20-21 ปี	4.80			-

จากตารางที่ 4.12 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.14, P = 0.02 แสดงว่าอายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่ากลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ กลุ่มอายุ 20-21 ปี มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่ากลุ่มอายุ 16-17 ปี

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อายุของนักศึกษา	$\bar{X}$	16-17 ปี	18-19 ปี	20-21 ปี
		4.10	4.23	4.80
16-17 ปี	4.10	-	0.13	0.70*
18-19 ปี	4.23		-	0.57*
20-21 ปี	4.80			-

จากตารางที่ 4.13 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่มีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.24, P = 0.01 แสดงว่าอายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ กลุ่มอายุ 20-21 ปี มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธี สอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา มากกว่ากลุ่มอายุ 18-19 ปี และ กลุ่มอายุ 16-17 ปี

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ
จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงาน
เผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อายุของนักศึกษา	$\bar{X}$	16-17 ปี	18-19 ปี	20-21 ปี
		4.00	4.30	4.50
16-17 ปี	4.00	-	0.30*	0.50*
18-19 ปี	4.30		-	0.20
20-21 ปี	4.50			-

จากตารางที่ 4.14 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ
จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.52, P = 0.03 แสดงว่าอายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผล
งานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน
มีความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ กลุ่มอายุ 20-
21 ปี และกลุ่มอายุ 18-19 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ มากกว่ากลุ่มอายุ 16-17 ปี

4.3.3 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

4.3.3.1 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.20	0.41	3.94	0.42	4.74	0.22	4.39	0.40	15.49	0.00*
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.69	0.39	3.67	0.47	4.18	0.30	4.06	0.30	8.12	0.00*
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.02	0.37	3.76	0.51	4.42	0.35	4.32	0.31	11.04	0.00*
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.83	0.53	3.60	0.58	4.51	0.48	4.23	0.60	11.41	0.00*
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน	4.04	0.56	3.82	0.79	4.70	0.40	4.14	0.71	6.55	0.00*
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.09	0.55	3.88	0.57	4.67	0.32	4.35	0.62	8.30	0.00*
โดยภาพรวม	3.97	0.40	3.78	0.45	4.53	0.28	4.25	0.42	13.71	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 13.71, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาหลักสูตร 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน และ 6) ด้านการวัดและประเมินผล

4.3.3.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	p- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร	3.80	0.76	3.79	0.53	4.53	0.64	4.18	0.41	6.29	0.00*
2.จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร	4.15	0.66	3.82	0.56	4.73	0.46	4.27	0.65	8.77	0.00*
3.ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา	4.10	0.71	3.95	0.73	4.73	0.46	4.27	0.65	4.96	0.00*

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4.เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.25	0.54	3.92	0.67	4.93	0.26	4.55	0.52	12.60	0.00*
5.เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน	4.20	0.65	3.95	0.52	4.60	0.51	4.45	0.52	5.65	0.00*
6.ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท	4.30	0.56	3.76	0.71	4.67	0.49	4.45	0.69	9.79	0.00*
7.การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา	4.20	0.69	3.92	0.63	4.73	0.46	4.36	0.51	6.48	0.00*
8.เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์	4.35	0.53	3.87	0.74	4.80	0.41	4.45	0.69	9.45	0.00*
9.เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา	4.18	0.68	4.05	0.73	4.80	0.41	4.73	0.47	6.83	0.00*
10.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับความต้องการ ของสังคม	4.18	0.75	4.11	0.73	4.67	0.49	4.18	0.75	2.38	0.07
11.เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.18	0.71	3.97	0.64	4.80	0.41	4.27	0.79	5.72	0.00*
12.เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.48	0.64	4.21	0.78	4.87	0.35	4.55	0.69	3.65	0.02*
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.20	0.41	3.94	0.42	4.74	0.22	4.39	0.40	15.49	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อต้านเนื้อหาหลักสูตร จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 15.49, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อต้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร ข้อที่ 2 จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ข้อที่ 3 ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา ข้อที่ 4 เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ข้อที่ 5 เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน ข้อที่ 6 ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท ข้อที่ 7 การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา ข้อที่ 8 เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ ข้อที่ 9 เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา ข้อที่ 11 เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และข้อที่ 12 เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		3.80	3.79	4.53	4.18
ปวช.2	3.80	-	0.01	0.73*	0.38
ปวช.3	3.79		-	0.74*	0.39
ปวส.1	4.53			-	0.35
ปวส.2	4.18				-

จากตารางที่ 4.17 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.29, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.15	3.82	4.73	4.27
ปวช.2	4.15	-	0.33	0.58*	0.12
ปวช.3	3.82		-	0.92*	0.45
ปวส.1	4.73			-	0.46
ปวส.2	4.27				-

จากตารางที่ 4.18 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 8.77, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.10	3.95	4.73	4.27
ปวช.2	4.10	-	0.15	0.63*	0.17
ปวช.3	3.95		-	0.79*	0.32
ปวส.1	4.73			-	0.46
ปวส.2	4.27				-

จากตารางที่ 4.19 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.96, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชาแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.25	3.92	4.93	4.55
ปวช.2	4.25	-	0.33	0.68*	0.30
ปวช.3	3.92		-	1.01*	0.63*
ปวส.1	4.93			-	0.38
ปวส.2	4.55				-

จากตารางที่ 4.20 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 12.60, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ ระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3 ส่วนระดับชั้น ปวส. 2 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.20	3.95	4.60	4.45
ปวช.2	4.20	-	0.25	0.40	0.25
ปวช.3	3.95		-	0.65*	0.50
ปวส.1	4.60			-	0.15
ปวส.2	4.45				-

จากตารางที่ 4.21 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.65, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน แตกต่างกันได้ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน มากกว่า ระดับชั้น ปวช. 3

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.30	3.76	4.67	4.45
ปวช.2	4.30	-	0.54*	0.37	0.15
ปวช.3	3.76		-	0.90*	0.69*
ปวส.1	4.67			-	0.22
ปวส.2	4.45				-

จากตารางที่ 4.22 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 9.79, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ ระดับชั้น ปวส. 1 ระดับชั้น ปวส. 2 และระดับชั้น ปวช.2 มีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท มากกว่าระดับชั้น ปวช.3

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.20	3.92	4.73	4.36
ปวช.2	4.20	-	0.28	0.53	0.16
ปวช.3	3.92		-	0.81*	0.44
ปวส.1	4.73			-	0.37
ปวส.2	4.36				-

จากตารางที่ 4.23 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.48, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.35	3.87	4.80	4.45
ปวช.2	4.35	-	0.48*	0.45	0.10
ปวช.3	3.87		-	0.93*	0.58
ปวส.1	4.80			-	0.35
ปวส.2	4.45				-

จากตารางที่ 4.24 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 9.45, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับชั้น ปวส. 1 และระดับชั้น ปวช. 2 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ มากกว่า ระดับชั้น ปวช. 3

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.18	4.05	4.80	4.73
ปวช.2	4.18	-	0.13	0.63*	0.55
ปวช.3	4.05		-	0.75*	0.68*
ปวส.1	4.80			-	0.07
ปวส.2	4.73				-

จากตารางที่ 4.25 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.83, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3 ส่วนระดับ ปวส. 2 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

10. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.18	3.97	4.80	4.27
ปวช.2	4.18	-	0.21	0.63*	0.09
ปวช.3	3.97		-	0.83*	0.30
ปวส.1	4.80			-	0.53
ปวส.2	4.27				-

จากตารางที่ 4.26 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.72, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

11. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.48	4.21	4.87	4.55
ปวช.2	4.48	-	0.27	0.39	0.07
ปวช.3	4.21		-	0.66*	0.34
ปวส.1	4.87			-	0.32
ปวส.2	4.55				-

จากตารางที่ 4.27 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.65, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อเนื้อหานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

4.3.3.3 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชา เป็นอย่างดี	4.03	0.48	4.13	0.67	4.60	0.51	4.64	0.51	6.23	0.00*
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	4.28	0.68	4.24	0.75	4.53	0.52	4.64	0.67	1.49	0.22
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอน	4.20	0.61	4.08	0.67	4.67	0.49	4.73	0.47	5.67	0.00*

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา	4.15	0.66	4.00	0.62	4.60	0.51	4.73	0.47	6.36	0.00*
5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมี ความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน	4.30	0.56	3.95	0.70	4.67	0.49	4.36	0.67	5.49	0.00*
6. ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษา ค้นคว้าในแต่ละรายวิชา	4.05	0.75	4.00	0.74	4.67	0.49	4.18	0.60	3.58	0.02*
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า	4.00	0.72	3.87	0.78	4.53	0.52	4.27	0.65	3.57	0.02*
8. มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน	4.25	0.78	4.13	0.78	4.80	0.41	4.55	0.52	3.64	0.02*
9. มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ	3.95	0.68	4.13	0.74	4.73	0.46	4.36	0.51	5.46	0.00*
10. การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก	4.00	0.68	4.16	0.64	4.67	0.49	4.55	0.69	5.05	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.69	0.39	3.67	0.47	4.18	0.30	4.06	0.30	8.12	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 8.12, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี ข้อที่ 3 เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อที่ 4 การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา ข้อที่ 5 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน ข้อที่ 6 ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา ข้อที่ 7 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า ข้อที่ 8 มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน ข้อที่ 9 มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ และข้อที่ 10 การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่มีต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไรดี จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่มีต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไรดี จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.03	4.13	4.60	4.64
ปวช.2	4.03	-	0.10	0.58*	0.61*
ปวช.3	4.13		-	0.47	0.51
ปวส.1	4.60			-	0.04
ปวส.2	4.64				-

จากตารางที่ 4.29 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่มีต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไรดี จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.23, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างไรดี แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละ

รายวิชาเป็นอย่างไรดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 และระดับ ปวส. 2 มีความพึงพอใจต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี มากกว่า ระดับ ปวช. 2

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.20	4.08	4.67	4.73
ปวช.2	4.20	-	0.12	0.47	0.53
ปวช.3	4.08		-	0.59*	0.65*
ปวส.1	4.67			-	0.06
ปวส.2	4.73				-

จากตารางที่ 4.30 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.67, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ

(Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 และระดับ ปวส. 2 มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.15	4.00	4.60	4.73
ปวช.2	4.15	-	0.15	0.45	0.58
ปวช.3	4.00		-	0.60*	0.73*
ปวส.1	4.60			-	0.13
ปวส.2	4.73				-

จากตารางที่ 4.31 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.36, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่

ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 และระดับ ปวส. 2 มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.30	3.95	4.67	4.36
ปวช.2	4.30	-	0.35	0.37	0.06
ปวช.3	3.95		-	0.72*	0.41
ปวส.1	4.67			-	0.31
ปวส.2	4.36				-

จากตารางที่ 4.32 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.49, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกันแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.05	4.00	4.67	4.18
ปวช.2	4.05	-	0.05	0.62*	0.13
ปวช.3	4.00		-	0.67*	0.18
ปวส.1	4.67			-	0.49
ปวส.2	4.18				-

จากตารางที่ 4.33 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.58, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.00	3.87	4.53	4.27
ปวช.2	4.00	-	0.13	0.53	0.27
ปวช.3	3.87		-	0.67*	0.40
ปวส.1	4.53			-	0.26
ปวส.2	4.27				-

จากตารางที่ 4.34 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.57, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.25	4.13	4.80	4.55
ปวช.2	4.25	-	0.12	0.55	0.30
ปวช.3	4.13		-	0.67*	0.42
ปวส.1	4.80			-	0.25
ปวส.2	4.55				-

จากตารางที่ 4.35 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.64, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		3.95	4.13	4.73	4.36
ปวช.2	3.95	-	0.18	0.78*	0.41
ปวช.3	4.13		-	0.60*	0.23
ปวส.1	4.73			-	0.37
ปวส.2	4.36				-

จากตารางที่ 4.36 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดการนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.64, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 และ ระดับชั้น ปวช. 3

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.00	4.16	4.67	4.55
ปวช.2	4.00	-	0.16	0.68*	0.55
ปวช.3	4.16		-	0.51	0.39
ปวส.1	4.67			-	0.12
ปวส.2	4.55				-

จากตารางที่ 4.37 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.05, P = 0.00 ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันจึงมีความพึงพอใจต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก มากกว่าระดับชั้น ปวช. 2

4.3.3.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยเฉลี่ยรวมด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยเฉลี่ยรวมด้านผู้สอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.15	0.66	3.89	0.65	4.67	0.49	4.55	0.82	6.35	0.00*
2. มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน	4.20	0.69	4.03	0.68	4.60	0.51	4.73	0.47	5.14	0.00*
3. อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.23	0.62	4.03	0.79	4.87	0.35	4.82	0.41	8.74	0.00*

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
4.มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน	4.25	0.63	3.89	0.61	4.67	0.49	4.73	0.47	9.51	0.00*
5.มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง	4.35	0.58	4.05	0.73	4.73	0.46	4.45	0.69	4.51	0.01*
6.มีความเข้าใจใ้ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษา อย่างทั่วถึง	4.25	0.63	3.95	0.84	4.67	0.49	4.55	0.52	4.92	0.00*
7.มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา	4.30	0.65	3.92	0.82	4.67	.49	4.27	0.65	4.57	0.01*
8.มีความตรงต่อเวลา	4.48	0.60	4.00	0.96	4.60	0.51	4.45	0.52	3.82	0.01*
9.มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ)	4.40	0.55	4.05	0.84	4.73	0.46	4.45	0.52	4.43	0.01*
10.สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา	4.23	0.58	3.92	0.67	4.80	0.41	4.55	0.52	9.17	0.00*
11.มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน	4.25	0.78	4.00	0.87	4.53	0.64	4.82	0.41	4.03	0.01*
12.มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.21	0.66	4.03	0.64	4.67	0.49	4.73	0.47	6.33	0.00*
13.ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้	4.33	0.57	4.13	0.67	4.73	0.46	4.64	0.51	4.76	0.00*
14.ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเอง	4.28	0.64	4.11	0.73	4.53	0.52	4.36	0.67	1.64	0.19
15.จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.23	0.53	4.03	0.55	4.60	0.63	4.36	0.51	4.23	0.01

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
16.มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู	4.23	0.62	4.00	0.87	4.73	0.46	4.64	0.67	4.98	0.00*
17.มีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา	4.30	0.61	3.97	0.72	4.80	0.41	4.64	0.51	7.85	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.02	0.37	3.76	0.51	4.42	0.35	4.32	0.31	11.04	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านผู้สอน จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 11.04, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ข้อที่ 2 มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน ข้อที่ 3 อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 4 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน ข้อที่ 5 มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง ข้อที่ 6 มีความเอาใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง ข้อที่ 7 มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา ข้อที่ 8 มีความตรงต่อเวลา ข้อที่ 9 มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) ข้อที่ 10 สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา ข้อที่ 11 มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน ข้อที่ 12 มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ข้อที่ 13 ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ ข้อที่ 15 จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ข้อที่ 16 มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู และข้อที่ 17 มีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 6.35$, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 5.14$, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอนไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 8.74$, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 9.51, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 4.51, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวางไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 4.92, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความเอาใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึงไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 4.57, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหาไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความตรงต่อเวลา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 3.82, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความตรงต่อเวลา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความตรงต่อเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความตรงต่อเวลาไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า ค่า F-Value = 4.43, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี

เซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) ไม่แตกต่างกัน

10. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 9.17$, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

11. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.03$, $P = 0.01$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน ไม่แตกต่างกัน

12. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} =$

6.33, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

13. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.76$, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ ไม่แตกต่างกัน

14. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.23$, $P = 0.01$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

15. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.98, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู ไม่แตกต่างกัน

16. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.85, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสถานการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา ไม่แตกต่างกัน

4.3.3.5 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	p- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน	4.03	0.80	3.82	0.83	4.67	0.62	4.27	0.47	4.77	0.00*
2.ความสะอาดของห้องน้ำ	3.73	0.96	3.37	1.05	4.47	0.74	4.09	0.83	5.30	0.00*
3.สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน	3.95	0.68	3.79	0.74	4.60	0.63	4.55	0.69	7.02	0.00*
4.ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป	3.78	0.73	3.71	0.77	4.53	0.64	4.18	0.75	5.46	0.00*
5.ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	3.95	0.85	3.82	0.93	4.53	0.64	4.36	0.67	3.35	0.02*
6.สถานที่จอดรถมีเพียงพอ	3.40	1.08	3.21	1.28	4.33	0.90	3.91	0.83	4.24	0.01*
7.ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	3.95	0.78	3.61	0.72	4.60	0.51	4.73	0.47	11.79	0.00*

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
8.สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	3.63	0.84	3.37	0.85	4.33	0.49	3.91	0.94	5.40	0.00*
9.ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	4.03	0.86	3.66	0.85	4.47	0.64	4.09	0.94	3.65	0.02*
10.สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน	3.90	0.93	3.63	0.85	4.53	0.52	4.18	0.75	4.57	0.01*
เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.83	0.53	3.60	0.58	4.51	0.48	4.23	0.60	11.41	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 11.41, P = 0.00 ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 ได้แก่ ข้อที่ 1 ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน ข้อที่ 2 ความสะอาดของห้องน้ำ ข้อที่ 3 สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน ข้อที่ 4 ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป ข้อที่ 5 ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ข้อที่ 6 สถานที่จอดรถมีเพียงพอ ข้อที่ 7 ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน ข้อที่ 8 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ข้อที่ 9 ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา และข้อที่ 10 สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.77, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของห้องน้ำ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.30, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของห้องน้ำ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของห้องน้ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของห้องน้ำ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.02, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.46, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไปแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.35, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		3.40	3.21	4.33	3.91
ปวช.2	3.40	-	0.19	0.93	0.51
ปวช.3	3.21		-	1.12*	0.70
ปวส.1	4.33			-	0.42
ปวส.2	3.91				-

จากตารางที่ 4.40 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.24, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ แตกต่างกันเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 11.79, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.40, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.65, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

10. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.57, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.3.3.6 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่	3.98	0.66	3.79	0.84	4.73	0.46	4.18	0.75	6.42	0.00*
2.การแต่งกายของเจ้าหน้าที่	4.08	0.69	3.82	0.96	4.67	0.49	4.27	0.79	4.42	0.01*
3.มารยาทของเจ้าหน้าที่	3.83	0.78	3.89	0.89	4.67	0.49	4.00	0.78	4.42	0.01*
4.การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่	4.10	0.71	3.89	0.95	4.73	0.46	4.00	1.00	3.90	0.01*

ตารางที่ 4.41 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5.การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	4.03	0.77	3.63	0.88	4.73	0.46	4.27	0.79	7.69	0.00*
6.การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่	4.23	0.66	3.92	0.88	4.67	0.49	4.09	0.70	3.85	0.01*
เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน	4.04	0.56	3.82	0.79	4.70	0.40	4.14	0.71	6.55	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.55, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ได้แก่ ข้อที่ 1 บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 2 การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 3 มารยาทของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 4 การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 5 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และข้อที่ 6 การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.42, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.42, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.42, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.90, $P = 0.01$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.69, $P = 0.00$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.85, $P = 0.01$ แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

4.3.3.7 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ปวช. 2		ปวช. 3		ปวส.1		ปวส.2		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล	4.05	0.71	3.87	0.67	4.47	0.52	4.45	0.82	3.94	0.01*
2.การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน	4.13	0.72	3.92	0.71	4.53	0.52	4.45	0.69	3.67	0.02*
3.การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	4.10	0.71	3.87	0.74	4.73	0.46	4.09	0.70	5.62	0.00*
4.การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.18	0.64	4.00	0.74	4.67	0.49	4.45	0.69	4.19	0.01*
5.คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ	4.08	0.69	3.87	0.74	4.73	0.46	4.27	0.65	6.04	0.00*
6.ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ	4.10	0.74	3.92	0.75	4.87	0.35	4.36	0.67	7.02	0.00*
7.ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ	3.93	0.69	3.84	0.79	4.67	0.49	4.27	0.79	5.52	0.00*
8.ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน	4.18	0.71	3.79	0.66	4.67	0.49	4.45	0.69	7.52	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.09	0.55	3.88	0.57	4.67	0.32	4.35	0.62	8.30	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดและประเมินผล จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 8.30, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล ข้อที่ 2 การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน ข้อที่ 3 การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ข้อที่ 4 การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ข้อที่ 5 คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ ข้อที่ 6 ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ ข้อที่ 7 ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ และข้อที่ 8 ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		4.05	3.87	4.47	4.45
ปวช.2	4.05	-	0.18	0.42	0.40
ปวช.3	3.87		-	0.60*	0.58
ปวส.1	4.47			-	0.02
ปวส.2	4.45				-

จากตารางที่ 4.43 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.94, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ระดับ ปวส. 1 มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล มากกว่าระดับชั้น ปวช. 3

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการใช่วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.67, P = 0.02 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช่วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการใช่วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช่วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.62, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.19, P = 0.01 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 6.04, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.02, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับ

การศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.52, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.52, P = 0.00 แสดงว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.3.4 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

4.3.4.1 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
 โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
 โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.74	0.23	4.38	0.39	3.99	0.45	4.21	0.40	4.11	0.44	10.27	0.00*
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	0.30	4.05	0.30	3.72	0.48	3.69	0.38	3.53	0.35	6.58	0.00*
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.42	0.35	4.29	0.29	3.82	0.53	4.02	0.32	3.92	0.44	6.49	0.00*
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	4.51	0.48	4.16	0.57	3.66	0.60	3.90	0.55	3.60	0.52	7.76	0.00*
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน	4.70	0.40	4.11	0.71	3.88	0.78	4.05	0.54	3.90	0.61	4.46	0.00*
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.32	4.33	0.61	3.92	0.58	4.15	0.59	3.94	0.47	5.95	0.00*
โดยภาพรวม	4.53	0.28	4.22	0.41	3.83	0.46	3.99	0.40	3.83	0.40	9.13	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.44 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 9.13, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาหลักสูตร 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน และ 6) ด้านการวัดและประเมินผล

4.3.4.2 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขาอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
	1.จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร	4.53	0.64	4.09	0.30	3.79	0.72	3.92			0.58	3.67
2.จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร	4.73	0.46	4.27	0.65	3.86	0.61	4.29	0.62	3.83	0.58	7.44	0.00*
3.ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา	4.73	0.46	4.27	0.65	3.98	0.75	4.08	0.65	4.08	0.79	3.54	0.01*
4.เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.93	0.26	4.45	0.52	3.98	0.68	4.29	0.62	4.17	0.39	7.98	0.00*

ตารางที่ 4.45 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5.เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน	4.60	0.51	4.36	0.51	4.05	0.58	4.13	0.68	4.17	0.58	2.75	0.03*
6.ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท	4.67	0.49	4.36	0.67	3.86	0.75	4.33	0.57	4.17	0.58	5.22	0.00*
7.การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา	4.73	0.46	4.45	0.52	3.95	0.66	4.17	0.70	4.17	0.58	4.87	0.00*
8.เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์	4.80	0.41	4.45	0.69	3.95	.76	4.38	0.50	4.17	0.58	5.63	0.00*
9.เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา	4.80	0.41	4.73	0.47	4.07	0.71	4.17	0.76	4.17	0.58	4.99	0.00*
10.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับความต้องการของสังคม	4.67	0.49	4.18	0.75	4.12	0.74	4.21	0.72	4.08	0.79	1.81	0.13
11.เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.80	0.41	4.27	0.79	4.02	0.64	4.17	0.70	4.08	0.79	3.93	0.00*
12.เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	4.87	0.35	4.64	0.67	4.21	0.75	4.42	0.65	4.58	0.67	3.12	0.02*
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.74	0.23	4.38	0.39	3.99	0.45	4.21	0.40	4.11	0.44	10.27	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านเนื้อหาหลักสูตร จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 10.27$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร ข้อที่ 2 จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ข้อที่ 3 ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา ข้อที่ 4 เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ข้อที่ 5 เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน ข้อที่ 6 ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท ข้อที่ 7 การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา ข้อที่ 8 เนื้อหารายวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ ข้อที่ 9 เนื้อหารายวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา ข้อที่ 11 เนื้อหารายวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และข้อที่ 12 เนื้อหารายวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายข้อด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.58$, $P = 0.00$ แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายข้อ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายข้อใด ที่มีความพึงพอใจต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 7.44$, $P = 0.00$ แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายข้อ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบ

รายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.54, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.98, P = 0.00 แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.75, P = 0.03 แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.22, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.73	4.45	3.95	4.17	4.17
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.73	-	0.28	0.78*	0.56	0.56
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.45		-	0.50	0.28	0.28
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.95			-	0.22	0.22

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.73	4.45	3.95	4.17	4.17
เกษตรกรรวม	4.17				-	0.00
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.17					-

จากตารางที่ 4.46 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหา
ของรายวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.87, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันจึงมีความพึงพอใจ
ต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชาแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง
ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อการจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา
มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.63, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.99, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

10. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.93, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ไม่แตกต่างกัน

11. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.87	4.64	4.21	4.42	4.58
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.87	-	0.23	0.65*	0.45	0.29
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.64		-	0.43	0.22	0.06
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.21			-	0.21	0.37
เกษตรกรรวม	4.42				-	0.16
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.58					-

จากตารางที่ 4.47 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.12, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชา นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่

แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

4.3.4.3 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี	4.60	0.51	4.55	0.52	4.17	0.66	4.04	0.46	3.92	0.52	4.10	0.00*
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น	4.53	0.52	4.64	0.67	4.29	0.74	4.25	0.68	4.17	0.72	1.16	0.33
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.67	0.49	4.73	0.47	4.14	.68	4.13	0.61	4.17	0.58	3.99	0.01*
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอน	4.60	0.51	4.64	0.51	4.07	0.64	4.08	0.65	4.17	0.72	3.53	0.01*

เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกรรม		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5.การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน	4.67	0.49	4.45	0.69	3.98	0.68	4.38	0.58	4.08	0.52	4.53	0.00*
6.ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา	4.67	0.49	4.27	0.65	4.02	0.72	4.25	0.74	3.50	0.52	5.70	0.00*
7.ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า	4.53	0.52	4.36	0.67	3.93	0.78	4.04	0.75	3.67	0.49	3.54	0.01*
8.มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน	4.80	0.41	4.55	0.52	4.21	0.78	4.21	0.78	4.08	0.79	2.64	0.04*
9.มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ	4.73	0.46	4.36	0.51	4.19	0.74	3.88	0.74	3.83	0.39	5.06	0.00*
10.การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก	4.67	0.49	4.45	0.69	4.21	0.65	4.04	0.75	3.75	0.45	4.30	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	0.30	4.05	0.30	3.72	0.48	3.69	0.38	3.53	0.35	6.58	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.48 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 6.58$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี ข้อที่ 3 เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อที่ 4 การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา ข้อที่ 5 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน ข้อที่ 6 ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา ข้อที่ 7 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า ข้อที่ 8 มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน ข้อที่ 9 มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำและข้อที่ 10 การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.10$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.99, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.53, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใดที่มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.53, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็น

รายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.70, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.54, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 2.64$, $P = 0.04$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 5.06$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.30$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก ไม่แตกต่างกัน

กระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก ไม่แตกต่างกัน

4.3.4.4 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวិทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกรรวม		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.67	0.49	4.55	0.82	4.00	0.70	4.00	0.51	4.17	0.84	4.05	0.00*
2.มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหา และวิธีการสอน	4.60	0.51	4.73	0.47	4.07	0.68	4.17	.70	4.17	0.72	3.53	0.01*
3.อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.87	0.35	4.73	0.47	4.10	0.79	4.25	0.61	4.08	0.67	5.30	0.00*
4.มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน	4.67	0.49	4.64	0.51	3.98	0.64	4.33	0.57	4.00	0.74	5.66	0.00*
5.มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง	4.73	0.46	4.45	0.69	4.12	0.74	4.42	0.50	4.08	0.67	3.24	0.02*
6.มีความเข้าใจใ้ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง	4.67	0.49	4.55	0.52	4.05	0.85	4.17	0.57	4.17	0.72	2.78	0.03*

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
7.มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผล ตัดสินใจปัญหา	4.67	0.49	4.27	0.65	4.00	0.83	4.29	0.62	4.17	0.72	2.57	0.04*
8.มีความตรงต่อเวลา	4.60	0.51	4.45	0.52	4.07	0.95	4.50	0.51	4.33	0.78	2.11	0.08
9.มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ)	4.73	0.46	4.36	0.51	4.10	0.82	4.50	0.51	4.25	0.62	3.16	0.02*
10.สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา	4.80	0.41	4.45	0.52	4.02	0.72	4.21	0.51	4.08	0.67	5.02	0.00*
11.มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน	4.53	0.64	4.82	0.41	4.10	0.88	4.21	0.78	4.08	0.79	2.53	0.05*
12.มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.67	0.49	4.64	0.51	4.10	0.66	4.17	0.65	4.17	0.72	3.47	0.01*
13.ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการ ค้นพบความรู้	4.73	0.46	4.73	0.47	4.19	0.67	4.21	0.51	4.33	0.65	3.85	0.01*
14.ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเอง	4.53	0.52	4.36	0.67	4.17	0.73	4.25	0.68	4.17	0.58	0.96	0.44
15.จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้	4.60	0.63	4.45	0.52	4.02	.52	4.29	0.55	4.08	0.52	4.02	0.01*
16.มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู	4.73	0.46	4.55	0.69	4.05	0.85	4.21	0.66	4.25	0.62	2.97	0.02*
17.มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา	4.80	0.41	4.64	0.51	4.02	0.72	4.29	0.62	4.25	0.62	5.20	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	4.42	0.35	4.29	0.29	3.82	0.53	4.02	0.32	3.92	0.44	6.49	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านผู้สอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 6.49$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ข้อที่ 2 มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน ข้อที่ 3 อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ข้อที่ 4 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน ข้อที่ 5 มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง ข้อที่ 6 มีความเอาใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง ข้อที่ 7 มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา ข้อที่ 9 มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) ข้อที่ 10 สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา ข้อที่ 11 มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน ข้อที่ 12 มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ข้อที่ 13 ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ ข้อที่ 15 จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ข้อที่ 16 มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู และข้อที่ 17 มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 4.05$, $P = 0.00$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.53, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่ออธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.30, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่ออธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่ออธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.67	4.64	3.98	4.33	4.00
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.67	-	0.03	0.69*	0.34	0.67
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.64		-	0.66*	0.31	0.64
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.98			-	0.35	0.02
เกษตรกร	4.33				-	0.33
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.00					-

จากตารางที่ 4.50 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.66, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ และเป็นลูกจ้างหน่วยงานเอกชน มีความพึงพอใจต่อมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.24, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.78, P = 0.03 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.57, P = 0.04 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.73	4.36	4.10	4.50	4.25
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.73	-	0.37	0.64*	0.23	0.48
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.36		-	0.26	0.14	0.11
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.10			-	0.40	0.15
เกษตรกรรวม	4.50				-	0.25
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.25					-

จากตารางที่ 4.51 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.16, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.02, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา ไม่แตกต่างกัน

10. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.53, P = 0.05 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน ไม่แตกต่างกัน

11. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 3.47, P = 0.01$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ไม่แตกต่างกัน

12. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 3.85, P = 0.01$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ ไม่แตกต่างกัน

13. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.60	4.45	4.02	4.29	4.08
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.60	-	0.15	0.58*	0.31	0.52
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.45		-	0.43	0.16	0.37
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.02			-	0.27	0.06
เกษตรกรรวม	4.29				-	0.21
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.08					-

จากตารางที่ 4.52 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.02, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่าอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

14. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.73	4.55	4.05	4.21	4.25
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.73	-	0.18	0.69*	0.52	0.48
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.55		-	0.50	0.34	0.30
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.05			-	0.16	0.20
เกษตรกร	4.21				-	0.04
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.25					-

จากตารางที่ 4.53 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.97, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ

ผู้ประกอบการที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อผู้สอนมีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอาชีพค้าขาย หรือทำธุรกิจส่วนตัว

15. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนมีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.80	4.64	4.02	4.29	4.25
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.80	-	0.16	0.78*	0.51	0.55
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.64		-	0.62	0.35	0.39
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.02			-	0.27	0.23
เกษตรกรรม	4.29				-	0.04
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	4.25					-

จากตารางที่ 4.54 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อผู้สอนที่มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.20, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อผู้สอนที่มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

4.3.4.5 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน	4.67	0.62	4.27	0.47	3.88	0.83	4.13	0.85	3.67	0.65	4.03	0.01*
2. ความสะอาดของห้องน้ำ	4.47	0.74	4.00	0.78	3.50	1.09	3.75	0.94	3.42	0.99	3.26	0.02*
3. สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน	4.60	0.63	4.45	0.69	3.88	0.77	4.00	0.59	3.67	0.78	4.69	0.00*
4. ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป	4.53	0.64	4.09	0.70	3.81	0.80	3.79	0.72	3.50	0.67	4.10	0.00*

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5.ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.53	0.64	4.27	0.65	3.88	0.92	4.13	0.90	3.50	0.67	3.27	0.02*
6.สถานที่จอดรถมีเพียงพอ	4.33	0.90	3.82	0.87	3.24	1.25	3.71	1.23	2.83	0.39	4.31	0.00*
7.ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	4.60	0.51	4.73	0.47	3.60	0.83	4.13	0.61	3.75	0.62	10.17	0.00*
8.สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	4.33	0.49	3.82	0.87	3.40	0.86	3.54	0.98	3.83	0.58	3.90	0.01*
9.ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	4.47	0.64	4.00	0.89	3.74	0.86	4.00	0.89	4.00	0.95	2.07	0.09
10.สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน	4.53	0.52	4.18	0.75	3.71	0.86	3.83	1.01	3.83	0.84	2.95	0.02*
เฉลี่ยรวม	4.51	0.48	4.16	0.57	3.66	0.60	3.90	0.55	3.60	0.52	7.76	0.00*

ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 7.76, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ความสะดวกของอาคารเรียน ห้องเรียน ข้อที่ 2 ความสะดวกของห้องน้ำ ข้อที่ 3 สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน ข้อที่ 4 ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป ข้อที่ 5 ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ข้อที่ 6 สถานที่จอดรถมีเพียงพอ ข้อที่ 7 ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน ข้อที่ 8 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ข้อที่ 10 สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.67	4.27	3.88	4.13	3.67
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.67	-	0.40	0.79*	0.54	1.00*
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.27		-	0.39	0.14	0.60
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.88			-	0.25	0.21
เกษตรกร	4.13				-	0.46
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	3.67					-

จากตารางที่ 4.56 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.03, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะอาดของห้องน้ำ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.26, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของห้องน้ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะอาดของห้องน้ำ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.69, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.10, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.27, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.31, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคูใด ที่มีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่จอดรถมีเพียงพอ ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปราบกฏผลดังตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.60	4.73	3.60		4.13
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.60	-	0.13	1.01*	0.47	0.85*
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.73		-	1.13*	0.60	0.98*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.60			-	0.53	0.15
เกษตรกรรม	4.13				-	0.38
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	3.75					-

จากตารางที่ 4.57 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 10.17, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงาน

ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และเป็นลูกจ้างหน่วยงานเอกชน มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.90, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.95, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.3.4.6 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่	4.73	0.46	4.09	0.70	3.88	0.86	4.00	0.66	3.75	0.62	4.41	0.00*
2.การแต่งกายของเจ้าหน้าที่	4.67	0.49	4.18	0.75	3.90	0.96	4.13	0.68	3.83	0.72	2.89	0.03*
3.มารยาทของเจ้าหน้าที่	4.67	0.49	4.00	0.78	3.93	0.87	3.79	0.78	3.75	0.87	3.44	0.01*
4.การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่	4.73	0.46	4.00	1.00	3.88	0.97	4.13	0.61	4.17	0.72	3.10	0.02*
5.การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	4.73	0.46	4.27	0.79	3.71	0.89	3.96	0.69	4.00	0.95	4.88	0.00*
6.การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่	4.67	0.49	4.09	0.70	4.00	0.88	4.29	0.55	3.92	0.79	2.79	0.03*
เฉลี่ยรวม	4.70	0.40	4.11	0.71	3.88	0.78	4.05	0.54	3.90	0.61	4.46	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.58 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.46, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 2 การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 3 มารยาทของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 4 การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ ข้อที่ 5 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และข้อที่ 6 การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.41, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.89, P = 0.03 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.44, P = 0.01 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อมารยาทของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 3.10, P = 0.02 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.88, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ทำงานหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรรวม	รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน
		4.67	4.09	4.00	4.29	3.92
ทำงานหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4.67	-	0.23	1.01*	0.38	0.85*
ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน	4.09		-	0.09	0.20	0.17
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	4.00			-	0.29	0.08
เกษตรกรรวม	4.29				-	0.37
รับจ้างทั่วไป/แม่บ้าน	3.92					-

จากตารางที่ 4.59 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.79, P = 0.03 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความ

พึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว และมีอาชีพรับจ้างทั่วไปหรือเป็นแม่บ้าน

4.3.4.7 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล	4.47	0.52	4.36	0.81	3.88	0.74	4.17	0.70	3.92	0.52	2.79	0.03*
2.การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความ เข้าใจชัดเจน	4.53	0.52	4.45	0.69	3.95	0.73	4.13	0.74	4.08	0.67	2.55	0.04*
3.การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	4.73	0.46	4.00	0.63	3.93	0.75	4.13	0.80	4.00	0.60	3.84	0.01*
4.การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และ เนื้อหา	4.67	0.49	4.45	0.69	4.05	0.73	4.17	0.64	4.08	0.67	2.87	0.03*
5.คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ	4.73	0.46	4.36	0.67	3.88	0.74	4.13	0.74	3.92	0.52	5.01	0.00*
6.ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ	4.87	0.35	4.36	0.67	3.98	0.75	4.17	0.76	3.83	0.72	5.45	0.00*

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ทำงานหน่วยงาน ราชการ/รัฐวิสาหกิจ		ลูกจ้าง หน่วยงานเอกชน		ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว		เกษตรกร		รับจ้างทั่วไป/ แม่บ้าน		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
7.ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ ในการสอบ	4.67	0.49	4.18	0.75	3.86	0.78	4.04	0.75	3.75	0.62	4.11	0.00*
8.ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน	4.67	0.49	4.45	0.69	3.86	0.68	4.25	0.74	3.92	0.67	5.27	0.00*
เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.32	4.33	0.61	3.92	0.58	4.15	0.59	3.94	0.47	5.95	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.60 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดและประเมินผล จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.95, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล ข้อที่ 2 การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน ข้อที่ 3 การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ข้อที่ 4 การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ข้อที่ 5 คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ ข้อที่ 6 ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ ข้อที่ 7 ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ ข้อที่ 8 ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 2.79$, $P = 0.03$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 2.55$, $P = 0.04$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า $F\text{-Value} = 3.84$, $P = 0.01$ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 2.87, P = 0.03 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.01, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.45, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ ไม่แตกต่างกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 4.11, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 5.27, P = 0.00 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ (Scheffe) ไม่พบรายคู่ใด ที่มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.3.5 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดย
ภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ปรากฏผลดังตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 แสดงการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

ความพึงพอใจของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ	ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,001-10,000 บาท		10,001-15,000 บาท		15,001-20,000 บาท		มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป		F- Value	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	1.เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาหลักสูตร	4.04	0.24	4.06	0.47	4.31	0.57	4.35	0.38	4.26		
2.เฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.72	0.39	3.74	0.50	3.84	0.48	3.85	0.36	3.83	0.41	0.33	0.86
3.เฉลี่ยรวมด้านผู้สอน	3.93	0.25	3.92	0.61	4.06	0.53	4.10	0.28	4.09	0.39	0.68	0.61
4.เฉลี่ยรวมด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน	3.63	0.67	3.77	0.56	3.99	0.71	4.02	0.61	3.98	0.57	1.24	0.30
5.เฉลี่ยรวมด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน	3.97	0.64	3.88	0.81	4.13	0.71	4.18	0.60	4.24	0.59	1.05	0.39
6.เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล	3.88	0.41	4.08	0.63	4.12	0.64	4.24	0.58	4.28	0.55	1.06	0.38
โดยภาพรวม	3.86	0.35	3.91	0.50	4.07	0.54	4.12	0.42	4.11	0.42	1.17	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.61 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ANOVA ได้ค่า F-Value = 1.17, P = 0.33 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี จากข้อคำถามปลายเปิด สรุปเป็นค่าความถี่ และเรียงลำดับ ปรากฏดังตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 แสดงผลข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
1	ต้องการให้เพิ่มจำนวนห้องน้ำผู้ชาย	27
2	ต้องการให้เพิ่มพื้นที่สำหรับจอดรถ	19
3	ต้องการให้วิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษาหญิง สามารถเป็ยผมได้ หรือสามารถทำผมทรงอื่นๆได้	11
4	ต้องการให้ขยายพื้นที่โรงอาหาร และขอโต๊ะสำหรับทานอาหารเพิ่มขึ้น	9
5	ต้องการให้วิทยาลัยเปิดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาแผนกอาหาร	5

จากตารางที่ 4.62 พบว่า นักศึกษามีข้อเสนอแนะต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มจำนวนน้ำผู้ชาย จำนวน 27 คน ต้องการให้เพิ่มพื้นที่สำหรับจอดรถ จำนวน 19 คน ต้องการให้วิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษาหญิงสามารถเปียกผมได้ หรือสามารถทำผมทรงอื่นๆได้ จำนวน 11 คน ต้องการให้ขยายพื้นที่โรงอาหาร และขอโต๊ะสำหรับทานอาหารเพิ่มขึ้น จำนวน 9 คน และต้องการให้วิทยาลัยเปิดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาแผนกอาหาร จำนวน 5 คน ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 2 การอภิปรายผล

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งควรจะนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1) ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ

1.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาหลักสูตร โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี มีนโยบายจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน โดยคำนึงถึงว่า หลักสูตรที่ดีต้องมีความสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียน ซึ่งความรู้ที่ได้รับนั้นสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เพราะหลักสูตรนับเป็นหัวใจและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะในการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่เป็นแนวกำหนดเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหา ความรู้ และสาระรายวิชาต่างๆ ที่จะให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ประสบการณ์ เกิดทักษะ ความสนใจ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ เมธี ปิรันธนานนท์ (2531) กล่าวว่า หลักสูตร คือผลรวมของงานทางการศึกษาที่ได้วางแผนและจัดขึ้นไว้อย่างมีระบบ ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้นในระหว่างผู้เรียนกับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้ เพราะแกนกลางของหลักสูตรนั้นอยู่ที่การเรียนรู้ และการเรียนนี้จำเป็นต้องประกอบด้วยเนื้อหาวิชา และกระบวนการต่างๆ ร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ กนกพร วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นข้อกำหนดหรือเอกสารที่เป็นแนวทาง วิธีการ มวลประสบการณ์ และกิจกรรมทั้งหลายที่มีอยู่ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน ที่สถานศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในทุกๆ ด้าน เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของแผนการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ดวงพร กร

กนก (2545) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรตอบสนองความต้องการหรือความจำเป็นของสังคม ตอบสนองความต้องการของเด็ก เหมาะกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมประเทศ เหมาะสมกับความสามารถของเด็กไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป ต้องท้าทายความสามารถของเด็ก รั้าให้เด็กอยากเรียน มีความยืดหยุ่น คือ เปิดโอกาสให้โรงเรียนปรับปรุงการสอนให้เหมาะกับเด็กได้ เพราะสังคมแต่ละท้องถิ่นมีสภาพไม่เหมือนกัน ดังนั้น หลักสูตรจะต้องวางไว้กว้างๆ ให้ยืดหยุ่นได้ เพื่อโรงเรียนจะได้ดัดแปลงให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่นได้ และสอดคล้องกับจากรูวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ด้านเนื้อหาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเนื่องมาจากว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี มีนโยบายในการจัดการเรียนการสอนตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ "ปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน" เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างเข้าใจและมีความสุข มุ่งสร้างทัศนคติที่ดีกับการศึกษา รับฟังความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษา เพื่อนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับกนกกรส วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ และกิจกรรมหลักที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ ก็คือกิจกรรมที่มีการปรับความเข้าใจในระหว่างบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนอกจากจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนแล้วผู้สอนก็ยังสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนได้โดยง่ายอีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของอำนาจ เถาตระกูล (2541) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ มีลำดับขั้นของกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เริ่มตั้งแต่ง่ายไปยากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ และสอดคล้องกับจากรูวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านผู้สอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านผู้สอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเนื่องมาจาก ผู้สอนมีการพัฒนาสื่อและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง มีการใช้สื่อที่ดึงดูดใจนักศึกษาให้มีความสุขในการเรียน สื่อ และนวัตกรรมใหม่ๆ ที่นำมาใช้กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกนกกรส วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษาทั้งที่เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่มีความเพียบพร้อมทั้งทางด้านคุณภาพและคุณธรรม และหน้าที่และความรับผิดชอบของครูผู้สอน คือ สอน ให้การอบรม ให้คำปรึกษานับสนุน ชี้แนะทางให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีวิชาชีพ และเป็นพลเมืองดีของสังคม สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้สอน นอกจากจะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในวิชาชีพแล้ว ครูผู้สอนยังมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้วย สอดคล้องกับลำพอง บุญช่วย (2530) ที่กล่าวว่า การสอนเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ อาศัยศาสตร์ก็ตรงที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการสอน และเป็นผู้ที่มีศิลปะหรือกลวิธี มีเทคนิคในด้านต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว เมื่อมีอยู่ในตัวผู้สอน จะทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรายวิชาที่เรียนมากที่สุด สอดคล้องกับรุ่งเพชร ดอกบัว (2555) กล่าวว่า ผู้สอนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่สอน มีความรู้ที่ทันสมัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผู้สอนในภาควิชา นั้น มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ทันสมัย สามารถนำความรู้ใหม่ๆ มาถ่ายทอดให้กับนักศึกษาได้ ซึ่งสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจวิชาที่เรียนได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับชนะกสิภรณ์ (2543) กล่าวว่า ครูอาชีพศึกษาที่เป็นครูสอนวิชาชีพจะต้องมีสมรรถนะสูง เพียงพอ ที่จะถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติทางวิชาชีพไปสู่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนรินทร์ ภัคดี (2550) ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียน นักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพ ด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับจารุวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา

ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ จงกล เทิดประสิทธิ์กุล (2542) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักศึกษาด้านห้องเรียน ด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับรุ่งเพชร ดอกบัว (2555) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี เหมาะสมกับนักศึกษา ซึ่งการจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียน หากมีบรรยากาศในการเรียนที่ดีก็จะทำให้นักศึกษารู้สึกสนุกสนานละชื้อชอบในวิชาที่เรียนได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอิพิงศ์ วงศ์กวีวิทย์ (2552) กล่าวว่า การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ นำเรียน ก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความหวงแหน เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ตรงแก่บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียน และสอดคล้องกับจารุวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านงานบริการในการจัดการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านงานบริการในการจัดการเรียน โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มารยาทของเจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับกุลธน ธนาพงศธร (2528) กล่าวว่า การบริการโดยทั่วไปมีหลักการในการบริการที่ควรคำนึงถึง คือ หลักความเสมอภาค ซึ่งการบริการที่จัดนั้นจะต้องให้ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้าและเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มใด ในลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด สอดคล้องกับกนกรส วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า การบริการด้านธุรการนั้น ผู้ให้บริการจะต้องมีมารยาทในการให้บริการที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และเต็มใจบริการ มีกิริยาอาการสุภาพ อ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน และต้องให้บริการกับผู้รับบริการด้วยความเสมอภาคกัน

ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลใดเป็นพิเศษ และยังคงคล้องกับวีรพงษ์ เฉลิมรัตน์ (2542) กล่าวว่า ผู้ให้บริการที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะ 7 ประการ ดังนี้ 1) ยิ้มแย้มแจ่มใสเอาใจเขาใส่ใจเราโดยการเห็นอกเห็นใจต่อความยากลำบากของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ 2) ตอบสนองต่อความประสงค์หรือความต้องการของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการอย่างรวดเร็ว 3) แสดงออกถึงความนับถือ ให้เกียรติลูกค้า 4) ลักษณะการให้บริการแบบสมัครใจ และเต็มใจทำ มิใช่ทำแบบเสียมิได้ 5) แสดงออกซึ่งการรักษาภาพพจน์ของผู้ให้บริการ และเสริมภาพพจน์ขององค์กร 6) กริยาอาการสุภาพ อ่อนโยน และมีมารยาทดี อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่โอ้อวด และ 7) มีความกระฉับกระเฉง และกระตือรือร้นขณะบริการ และจะให้บริการมากกว่าที่คาดหวังเสมอ

1.6 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเนื่องมาจาก การมีเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลที่ดีจะช่วยให้ นักศึกษาได้ทราบความรู้ ความสามารถของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี และช่วยให้ นักศึกษาปรับปรุง การเรียนของตนเองได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกนกพร วงษ์เล็ก (2554) กล่าวว่า การประเมินผล คือ กระบวนการที่อาจารย์ผู้สอนนำผลที่ได้จากการทดสอบหรือการวัดผล มาสรุปตีค่าคุณภาพอย่างมี หลักเกณฑ์ ซึ่งการประเมินผลจะมีประโยชน์ทั้งกับตัวผู้เรียนและผู้สอน โดยนำผลการประเมินมา ปรับปรุงการเรียนหรือการสอน สอดคล้องกับพนัส หันนาคินทร์ (2524) กล่าวว่า การวัดผลและการ ประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็น รูปธรรม คือ จะแสดงผลการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่า นักศึกษามีความรู้มากน้อยเพียงใด การวัดผลจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดผลและประเมินผล การเรียนของนักศึกษาว่า ได้ผล เพียงใด และสอดคล้องกับจารุวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา พาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก

2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ จากผลการวิจัย ทำให้ทราบ ข้อเท็จจริง ซึ่งควรจะนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

2.1 เพศกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ใน การเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า เพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเรียน

สาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าทั้งนักศึกษาชายและหญิงต้องเรียน ต้องทำกิจกรรมในวิทยาลัยเหมือนกัน ทำให้ทุกเพศมีความเสมอภาคกันในทุกๆ ด้าน ส่งผลให้มีความต้องการในด้านต่างๆ ไม่แตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับสมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่มีเพศ แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และ ด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับจงกล เทิดประสิทธิ์กุล (2542) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักศึกษาโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.) พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างเพศที่ต่างกันมีความพึงพอใจในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับจากรุวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับจันทนา พาณิชตระกูล (2548) การบริการจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ใน การเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า อายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มาเรียนสายวิชาชีพงานอาหารและโภชนาการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการมีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ซึ่งจากพื้นฐานและความต้องการและความรู้สึกที่คล้ายคลึงกันเมื่อได้มาเรียนในสถานที่เดียวกัน ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอน และการให้บริการของวิทยาลัยเป็นไปอย่างเสมอภาคให้แก่นักศึกษาทุกคน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีอายุต่างกันโดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเจ้าหน้าที่และบุคลากร

ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงอายุของนักศึกษาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ไม่ห่างกันนัก แม้จะมี นักศึกษา กศ.บป. ร่วมด้วย แต่ก็มิได้ต้องการอะไรมากกว่าที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ หรือ อาจต้องการ แต่ไม่แสดงออกโดยตรง สอดคล้องกับจันทนา พาณิชตระกูล (2548) การบริการจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ นรินทร์ ภัคดี (2550) ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษา ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์ (2550) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ศึกษาในชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจ ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเจ้าหน้าที่ และบุคลากร แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ได้รับประโยชน์ และปัญหาจากหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ต่างกัน บวกกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปีนั้น มีระบบความคิดแตกต่างกัน สอดคล้องกับจากรูวรรณ เทวกุล (2555) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับจันทนา พาณิชตระกูล (2548) การบริการจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาแตกต่างกัน

2.4 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ นรินทร์ ภักดี (2550) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียน นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวม แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับยอดขวัญ กุลเกตุ (2551) กล่าวว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน คือ อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอิสระ มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับธรรณีศวรร จิตขวัญ (2542) กล่าวว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับพรณี แผลงจันทิก (2530) ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ผลการวิจัยพบว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ และ 3) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2558 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 1,908 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีซึ่งผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 78 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 26 คน รวมเป็นทั้งหมด 104 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครถึงวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในสาขางานอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ กระบวนการ และนัดหมายวันเวลาที่สะดวกในการแจกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยควบคุม ติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ ANOVA

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 104 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 16-17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช.2 โดยผู้ปกครองของนักศึกษามีอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ อยู่ในระดับมาก

5.1.3 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบดังนี้

5.1.3.1 เพศกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า เพศที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกัน จำนวน 1 ข้อ คือ มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี โดยเพศชายมีความพึงพอใจมากกว่าเพศหญิง

5.1.3.2 อายุกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า อายุที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ 1) เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา 2) การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา และ 4) มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษา 5) มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน 6) มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน 7) อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี และ 8) มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 9) ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน และ 10) ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า กลุ่มอายุ 20-21 ปี มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มอายุ 16-17 ปี และกลุ่มอายุ 18-19 ปี

5.1.3.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 60 ข้อ ได้แก่ 1) จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร 2) จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร 3) ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา 4) เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ 5) เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน 6) ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท 7) การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา 8) เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ 9) เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา 10) เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 11) เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 12) มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี 13) เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 14) การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา 15) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน 16) ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา 17) ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า 18) มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน 19) มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ 20) การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก 21) มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน 22) มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน 23) อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี 24) มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน 25) มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง 26) มีความเข้าใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง 27) มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา 28) มีความตรงต่อเวลา 29) มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) 30) สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา 31) มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน 32) มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 33) ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ 34) จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างดี 35) มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู 36) มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา 37) ความสะอาดของอาคาร

เรียน ห้องเรียน 38) ความสะอาดของห้องน้ำ 39) สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน 40) ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป 41) ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ 42) สถานที่จอดรถมีเพียงพอ 43) ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน 44) สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 45) ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา 46) สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน 47) บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ 48) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ 49) มารยาทของเจ้าหน้าที่ 50) การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ 51) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ 52) การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ 53) ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล 54) การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน 55) การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ 56) การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา 57) คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ 58) ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ 59) ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ และ 60) ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 มีความพึงพอใจมากกว่าระดับชั้น ปวช. 2 ปวช. 3 และระดับ ปวส. 2

5.1.3.4 อาชีพของผู้ปกครองกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 58 ข้อ ได้แก่ 1) จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร 2) จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร 3) ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา 4) เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ 5) เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน 6) ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท 7) การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา 8) เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ 9) เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา 10) เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 11) เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 12) มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี 13) เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 14) การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา 15) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎี

และภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน 16) ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา 17) ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้า 18) มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน 19) มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ 20) การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก 21) มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน 22) มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน 23) อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี 24) มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน 25) มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง 26) มีความเอาใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง 27) มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา 28) มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ) 29) สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา 30) มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน 31) มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 32) ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้ 33) จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 34) มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู 35) มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา 36) ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน 37) ความสะอาดของห้องน้ำ 38) สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน 39) ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป 40) ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ 41) สถานที่จอดรถมีเพียงพอ 42) ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน 43) สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 44) สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน 45) บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ 46) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ 47) มารยาทของเจ้าหน้าที่ 48) การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ 49) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ 50) การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ 51) ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล 52) การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน 53) การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ 54) การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา 55) คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ 56) ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ 57) ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ และ 58) ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) พบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจ และมีอาชีพรับจ้างทั่วไปหรือเป็นแม่บ้าน

5.1.3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวกับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ ไม่พบรายข้อใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน สาขางานอาหารและโภชนาการ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1.1 ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ อีก 5 ด้าน ปรากฏว่ามีค่าต่ำกว่าด้านอื่นๆ ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีเร่งดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านกรเรียนการสอนดังต่อไปนี้ 1) วิทยาลัยควรจัดสถานที่จอดรถให้เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ 2) เพิ่มขนาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กว้างขวาง เพื่อตอบสนองความต้องการได้มากขึ้น 3) จัดประมูลบริษัททำความสะอาดให้มาอยู่ประจำ เพื่อให้อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องน้ำมีความสะอาดตลอดเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน 4) ห้องเรียนควรจัดให้มีระบบระบายอากาศที่ดีทุกห้องเรียนทั้งระบบ 5) ควรปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์วิทยาลัยให้มีความร่วมสมัยนิยมอยู่เสมอ 6) ควรปรับขนาดห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้บริการทั้งระบบ 7) ควรประสานงานกับทางสำนักงานขนส่งจังหวัดสุพรรณบุรี และสำนักงานเทศบาลเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี ในการจัดหารถประจำทางให้มีความถี่ และขยายเส้นทางให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ที่นักเรียน นักศึกษาอาศัยอยู่ 8) ควรจัดให้ห้องเรียนมีระบบแสงสว่างเพียงพออย่างทั่วถึง และ 9) จัดหาโต๊ะ เก้าอี้ ที่ทันสมัยมาทดแทนสิ่งเดิมที่มีอยู่ทั้งระบบ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.3.2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ที่มีต่อการเรียนการสอนสาขางานอาหารและโภชนาการ เพื่อให้มองเห็นทัศนคติและมุมมองของนักศึกษาในด้านต่างๆ ให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง และเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น วิทยาลัยควรมีการสำรวจหรือศึกษาทัศนคติของนักศึกษาทุกรายวิชาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพที่ดีและส่งผลให้วิทยาลัยก้าวหน้าไปอย่างมีทิศทาง บรรลุตามวิสัยทัศน์ ที่มีคุณภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

5.3.2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สาขางานอาหารและโภชนาการ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ด้านงานบริการในการจัดการเรียน การสอน และด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้นควรมีงานวิจัยที่ศึกษารายละเอียดอย่างลึกซึ้งในแต่ละด้าน เพื่อได้ข้อมูลบ่งชี้ถึงปัญหาอย่างชัดเจน เพื่อใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างตรงประเด็นยิ่งขึ้น และรองรับการเปิดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี เพื่อตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ในปัจจุบันและในอนาคตสืบไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. **กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2546,5** หน้า (อัดสำเนา).
- กรมอาชีวศึกษา. (2536) .การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง พุทธศักราช 2533.หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
- กาญจนา บุญส่ง. 2542. **หลักการสอน (โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ).** เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2524).หลักการบริหารการศึกษา.ในเอกสารประกอบการอบรมเตรียมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2524.กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- กนกพร วงษ์เล็ก. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก. วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- กุลธน ธนาพงศธร. (2528). *การบริหารงานบุคคล.* นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กาญจนา ภาสุรพันธ์. 2531. **ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8.** ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (อัดสำเนา).
- กิติมา ปรีดีดีดก. 2529. **ทฤษฎีการบริหารองค์การ.** กรุงเทพฯ : ธารณาการพิมพ์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.** กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- คเชนพงษ์ สุมาลย์โรจน์. (2550). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในอำเภอหนองม่วงไข่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- คุรุสภาสำนักงานเลขาธิการ. 2539. **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ.2539.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- จารุวรรณ เทวกุล. 2555. **ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา**. สารนิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (อัดสำเนา).
- จงกล เทิดประสิทธิกุล. (2542). รายงานการวิจัยเรื่อง **ความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมโรงเรียน** ของนักเรียนโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค.). ปรินฎยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- จันทนา พาณิชตระกูล.(2548). **การบริหารจัดการที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา** ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัด **พระนครศรีอยุธยา**.วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) พระนครศรีอยุธยา.
- จิตตชา นิลดำ. 2542. **ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (อัดสำเนา).
- ชนิดา จันทรธีรยุทธ์. 2545. **ความพึงพอใจในการเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ วิชาเอกการบัญชีของนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชนิดา ชื่นวัฒนาประณี. 2541. **การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุดรธานี ต่อการเรียนการสอน**. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
- ชรีณี เดชจินดา. 2530. **ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการอุตสาหกรรม** **แขวงแสมดำเขตบางขุนเทียน**. วิทยานิพนธ์ สค.ม.(สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549. **เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ.**
กรุงเทพฯ: บริษัทไทนอร์มิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์ จำกัด.
- ชนะ กสิภรณ์. (2527). **สมรรถภาพของครูช่าง. เอกสารประกอบการสอนวิชapraxisการมอบอาชีพศึกษา.**
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ.
เอกสารอัดสำเนา.
- ฐิติธัญ ปลัดทองวัน. 2545. **ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหาร
การศึกษา)นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยอดขวัญ กุลเกตุ.(2551). **ปัจจัยด้านการบริหารจัดการคณะวิชาบริหารธุรกิจที่มีผลต่อความพึง
พอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.**
- ทัศนีย์ สิงห์เจริญ. 2543. **ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน
วังไกลกังวลและโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ต่อวิธีการ
เรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อึ้ง บัวศรี. (2531). **ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา.** กรุงเทพฯ: เอร่าวัฒนาการพิมพ์.
- ธณิศวรร จิตขวัญ. (2542). **ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). **การวิจัยเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2526. **“การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ.”** กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. เอกสารอัดสำเนา.
- นรินทร์ ภัคดี. 2550. **ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาสายวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา
โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 1.
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์.**

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. 2527. **หลักการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรเศรษฐ์ พิทยาภรณ์ (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการทางการศึกษาของ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิธิมา คงสวัสดิ์. 2544. **ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, (อัดสำเนา).
- นาตยา ภัทรแสงไทย. (2531). **ยุทธวิธีการสอนสังคมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ปรียาพร วงศ์นุตรโรจน์. 2548. **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล หวังพานิช.(2538).การวัดผลการศึกษา.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- รัตนา ประเสริฐศรี. 2543. **ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเซตุน**. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, (อัดสำเนา).
- รุ่งเพชร ดอกบัว. (2554).**การศึกษาความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี**.หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- รุ่งรัตน์ เภาวิเศษ. (2554). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนระดับอนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนระนอง จังหวัดระนอง.สาขาวิชาการบริหารทั่วไป การศึกษาและการสอน. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลำพอง บุญช่วย. (2530).ลำพอง บุญช่วย การสอนเชิงระบบ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาจกรณ .

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- ลิวรรณ์ คุงุมิใจสกุล. 2532. **ความพึงพอใจของบุคลากรฝ่ายบริการที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายรุ่ง ฤทัยกานต์. (2553). **ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก อำเภอเมืองเหล็ก จังหวัดสระบุรี**. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา).มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- สมเกียรติ วิเชียรวิลาวัณย์. (2550). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาและมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป.สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สุทธิพร คล้ายเมืองปัก. (2544). **“บทบาทของครูกับรูปแบบการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไป”** วารสารวิชาการ
- สมชาย บุญสุน. (2555). **ความพึงพอใจของนิสิต ที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. พุทธศาสตรมหาบัณฑิต(การบริหารจัดการคณะสงฆ์).มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี. 2559. **วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก: <http://www.spvc.ac.th/>, 4 มีนาคม 2559.
- วีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2542). **คุณภาพในงานบริการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ประชาชน จำกัด.
- วินัย ไพรทอง. 2546. **ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพของผู้ต้องขังในทัณฑ์สถานวัยหนุ่มกลาง**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (บริหารการศึกษา). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วารี ธีระจิตร. (2530). **การพัฒนาการสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). **หลักการบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- พนมยงค์ บัวจุม. 2542. **ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่มีต่อการให้บริการของวิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ภรณ์ กীরติบุตร. 2549. **การประเมินประสิทธิผลขององค์กร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เมธี ปิลาธนนานนท์. (2531).การบริหารการศึกษา.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรการพิมพ์.
- สมชาย บุญสุน. 2555. **ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (อัดสำเนา).
- สุพิน บุญชูวงศ์ (2531). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- สมยศ นาวิการ. 2524. **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: สมหมายการพิมพ์.
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. 2530. **ความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในโรงเรียน**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (อัดสำเนา).
- สมศักดิ์ สรสินธ์. 2540. **ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน โปรแกรมวิชาการจัดการ ทั่วไป ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตของสหวิทยาลัยทวารวดี**. ปรินูญานินพนธ์. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (อัดสำเนา).
- สุรางค์ ไควดระกุล. 2533. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเทพ เมฆ. 2531. **ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 12**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (อัดสำเนา).
- สงัด อุทรานันท์. (2532).**พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- สันต์ ธรรมบำรุง. (2532). **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นรสิงห์.
- อรทัย บุญช่วย. 2544. **รายงานวิจัยความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2540. **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุมาพร ร่วงน้อย. 2546. **ความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มวิชาการบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตการศึกษา 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา**. สารนิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- อมรรัตน์ สว่างเกตู. (2553). **ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดาที่ทำงานที่มีบุตรคนแรก**. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัว. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำนวยการ เถาตระกูล (2541). **คู่มือการเขียนแผนการสอน เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพอาชีวศึกษา (VQ, Portfolio, QA)**. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. 2537. **ครูและการสอน**. เพชรบุรี: คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- อัจฉรา สุขารมณ; และพรณี บุญประกอบ. 2542. **รายงานการวิจัยสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนุพูล เทศารินทร์.(2550). **การพัฒนาสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเซกา อำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย**.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา).บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เอกสารอ้างอิง(ต่อ)

- Alderfer, Clayton P. (1969). **Research in Education**. 5th ed. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Grush; & Costin (1975). "The Student as Consumer of the Teaching Process", **American Education Research Journal**. 12(4) : 64-67, Winter.
- Davis (1976) Davis, K. **Human Behavior at Work : Organizational Behavior**. 7th ed. New York : McGraw-Hill.
- Dessler, Gary. (1998). **Management : Leading people and organizations in the 21st ed. century**. New Jersey : Prentice-Hall International.
- Frederick .(1959). Herzberg, Frederick and others. (1959). *The Motivation to work*. New York : John Wiley and Sons.
- Good. (1973). **Dictionary of Education** (3rd ed) New York: Prentice-Hill.
- Herzberg, F. Mausner, B. and Snyderman, B B. (1959). **The Motivation to Work**. New York :John Wiley.
- Maslow, Abraham Harol. (1970). **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row.
- Morse, N.C. (1995). **Satisfaction in The White Collar Job**. Michigan : University of Michigan Press.
- Murray, Henry A. (1970). **Explorations in Personality**. New York : Harper and Row.
- Parker, H. W and C. H. Oglesby. (1972). **Method Improvement for Construction Managers**. New York : McGraw - Hill, Inc.
- Tiffin, Joseph and McCormick J. Ernest. (1968). **Industrial Psychology**. London : Crange Allenand Unwin, Ltd.
- Vroom, W. H. (1964). **Working and Motivation**. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Wolman, Benjamin B. (1973). **Dictionary of Behavioral Science**. London : Macmillan Press.
- Yoder, Dale. (1958). **Personnel Principles and Policies**. New Jersey : Prentice Hall, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า ดร.อรนุช หงษาชาติ ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางทองใหม่ ทองสุก จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๐๒๘

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อกับนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๕๙

ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

คุณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำรวล กิจโสภณ ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางทองใหม่ ทองสุก เป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กีอาริโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๐๒๘

รสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

ง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ใน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
หัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนรู้สาขาอาหารและโภชนาการ
มี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า
ศาสตราจารย์อุจิตชญา จิตรวิมล และ อาจารย์พรพาศน์ ชูเชิด ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มี
ความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ
ทองใหม่ ทองสุก จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๐๒๘

สาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

ศธ ๐๕๘๑.๐๓/๒๑๐๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการ โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุจิตชญา จิตรวิมล และ อาจารย์พรพาศิน ชูเชิด ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับนางทองใหม่ ทองสุก จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กีอาริโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๐๒๘

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

(๒๒) กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ใน การเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่านางสาวณัฐทิศา ขุนวังกรต ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางทองใหม่ ทองสุก จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๐๒๘

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ โดยการถ่ายภาพกลุ่มประชากร
เพื่อเป็นข้อมูลการจัดทำหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ด้วย นางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและ
การ โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

เพื่อให้การทำจัดทำหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
พิจารณาให้ นางทองใหม่ ทองสุก เข้าเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ โดยการถ่ายภาพกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษา
อาหารและโภชนาการ จำนวน ๑๒๐ คน ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษา
สุพรรณบุรี จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๐๘

๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

ดู : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
หัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ใน การเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
มี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
ท่านโปรดพิจารณาให้ นางทองใหม่ ทองสุก เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย
ใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ใน การเรียน
งานอาหารและโภชนาการ กับกลุ่มนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับ ปวส. จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่
๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จักเป็นพระคุณยิ่ง
ขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

ข ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ย ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี

ด้วยนางทองใหม่ ทองสุก รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๕๗๐๗๐๓๕๑๒-๖ นักศึกษาระดับ
ปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
หัวข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ
ยมี ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
ท่านโปรดพิจารณาให้ นางทองใหม่ ทองสุก เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ
ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการกับกลุ่ม
ศึกษาระดับ ปวช. ๒, ๓ และระดับ ปวส. ๑, ๒ จำนวน ๑๐๔ คน ระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ -
๖ มกราคม ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีจักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ
การนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

รสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อกับนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๙๐๖๐ ๙๔๖๔

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน
1. ผศ. สำรวล กิจโสภณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี
2. ดร. อรุณช หงษาชาติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 50 ถ.งามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. 10900
3. ผศ. อุจิตชญา จิตรวิมล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ถ.รังสิต-นครนายก ต.คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
4. อาจารย์พรพาจีน ชูเชิด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ถ.รังสิต-นครนายก ต.คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
5. นางสาวณัฐทิวา ชุนวังกรด	ครู คศ.2 หัวหน้ากลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนอนุบาลนนทบุรี 81/16 ต.สวนใหญ่ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
ในการเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน

สาขางานอาหารและโภชนาการ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียน

สาขางานอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมค่าลงในช่องว่าง และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ ..... ปี

3. ระดับชั้นปีที่ศึกษา

1. ปวช. 2

2. ปวช. 3

3. ปวส. 1

4. ปวส. 2

4. อาชีพของผู้ปกครอง

1. ทำงานหน่วยงานราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2. ลูกจ้างหน่วยงานเอกชน

3. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

4. เกษตรกรรม

5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. 5,001-10,000 บาท

3. 10,001-15,000 บาท

4. 15,001-20,000 บาท

5. มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรีในการเรียนสาขางาน
อาหารและโภชนาการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจทางด้านขวามือของแต่ละข้อ
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงระดับเดียว

โดยกำหนดคะแนนให้	5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
	4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
	3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
	2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
	1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาหลักสูตร						
1.	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตลอดหลักสูตร					
2.	จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร					
3.	ตำราเรียนที่ใช้สอนในรายวิชา					
4.	เนื้อหาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
5.	เนื้อหาของการสอนในแต่ละบทเรียน					
6.	ความต่อเนื่องกันของเนื้อหาแต่ละบท					
7.	การจัดเรียงลำดับความยาก-ง่ายของเนื้อหาของรายวิชา					
8.	เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์					
9.	เนื้อหาวิชาสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา					
10.	เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับความต้องการของสังคม					
11.	เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
12.	เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
13.	มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าในแต่ละรายวิชาเป็นอย่างดี					
14.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิดเห็น					
15.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					
16.	การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาแต่ละรายวิชา					
17.	การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องมีความเหมาะสมกัน					
18.	ความเหมาะสมของปริมาณงานที่มอบหมายให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าในแต่ละรายวิชา					
19.	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้า					
20.	มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน					
21.	มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเผยแพร่ผลงานที่นักศึกษาทำ					
22.	การกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งค้นคว้าภายนอก					
ด้านผู้สอน						
23.	มีความรู้ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน					
24.	มีการวางแผน และเตรียมการสอนมาอย่างดี ทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน					
25.	อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
26.	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน					
27.	มีความรู้ทันยุคทันสมัย และกว้างขวาง					
28.	มีความเอาใจใส่ต่อการสอน และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง					
29.	มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา					
30.	มีความตรงต่อเวลา					
31.	มีความรับผิดชอบในการสอน (เข้าสอนสม่ำเสมอ)					
32.	สอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา					
33.	มีเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจเรียน					
34.	มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน					
35.	ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้					
36.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเอง					
37.	จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้					
38.	มีบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับการเป็นครู					
39.	มีการสอดแทรกสภาวะการณ์ปัจจุบันเข้ากับเนื้อหาวิชา					

ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

40.	ความสะอาดของอาคารเรียน ห้องเรียน					
41.	ความสะอาดของห้องน้ำ					
42.	สภาพของโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้เรียน					
43.	ห้องเรียนไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป					
44.	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
45.	สถานที่จอดรถมีเพียงพอ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)						
46.	ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน					
47.	สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ					
48.	ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
49.	สภาพภูมิทัศน์รอบๆ อาคารเรียน					
ด้านงานบริการในการจัดการเรียนการสอน						
50.	บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่					
51.	การแต่งกายของเจ้าหน้าที่					
52.	มารยาทของเจ้าหน้าที่					
53.	การให้ความช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่					
54.	การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					
55.	การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่					
ด้านการวัดและประเมินผล						
56.	ความเป็นกลางของผู้ทำการประเมินผล					
57.	การใช้วิธีการวัดที่เหมาะสม ผู้เรียนได้ทราบและมีความเข้าใจชัดเจน					
58.	การวัดผลที่ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ					
59.	การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา					
60.	คุณภาพและความเหมาะสมของข้อสอบ					
61.	ความทันสมัยและประสิทธิภาพของข้อสอบ					
62.	ความเหมาะสมกับระหว่างจำนวนข้อสอบและเวลาที่ใช้ในการสอบ					
63.	ความเข้มงวดในการวัดและการประเมินผลการเรียน					

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ นามสกุล   ทองใหม่   ทองสุก
 วัน เดือน ปีเกิด   วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523
 ภูมิลำเนา   อำเภอศรีวิไล จังหวัดหนองคาย
 ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	พ.ศ.2548

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พนักงานราชการ (ครู) แผนกอาหารและโภชนาการ
 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปาชีพบางไทร
 (ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา